

MARTINUS CENTER KLINT

Kärleken till vår inre värld

Veckokurs 5 – 11 september 2021

MARTINUS CENTER KLINT

©Martinus Institut 1981

Detta kompendium är omfattat av lagen om upphovsrätt och får endast skrivas ut i enstaka kopior till ditt eget privata bruk. Du får också gärna ta en kopia i digital form om det endast är till ditt eget privata bruk. Läs mer om Martinus Instituts information om skydd och förmedling av Martinus verk på www.martinus.dk.

Kärleken till vår inre värld

Martinus beskriver ett holografisk universum, som uteslutande består av liv inuti liv. Vår organism och vårt medvetande öppnar sig som ett inre universum, ett gigantiskt ansvarsområde, där våra tankar, känslor och livsstil har avgörande inflytande och betydelse. Med utvecklingen av vår kärleksförmåga och ett medvetet förhållande till vår inre värld, kan vi lära oss att skapa hälsa och välbefinnande – inte bara för oss själva, men också för ett helt universum fyllt med medarbetare.

DAGSÖVERSIKT

Måndag	Text:	Tankens makt <i>Kosmos nr 8/2018</i>	sid. 3
Tisdag	Text:	Storkursen st. 8, 52–53, 136–137, 144, 146, 165, 171	sid. 10
Onsdag	Text:	Storkursen st. 309–316, 321	sid. 17
Torsdag	Text:	<i>Mikrokosmos (version A),</i> Artikelsamling 1, artikel 13	sid. 26
Fredag	Text:	forts. <i>Mikrokosmos</i>	sid. 34

Måndag

Tankens makt

Version från Kosmos 2003-7

Tanken är mellanled mellan jaget och livet

De jordiska människorna har i allmänhet den uppfattningen att de lever och upplever livet i en fysisk värld, därför att de identifierar sig själva med den fysiska organismen och menar att det de upplever också är något fysiskt. Detta är emellertid ett stort misstag. Kosmiskt sett är det helt utslutet att vi skulle kunna uppleva något på det fysiska planet. Hela den fysiska världen är bara kombinerade rörelsearter, som vi upplever som det vi kallar "himlen", "jorden", "ett träd", "en stjärna" osv. Vår upplevelse är alltsammans "bilder" som de speciella energikombinationerna i den yttre världen genom våra fysiska sinnen projicerar in i vårt medvetande eller vår inre värld. Vår upplevelse är en värld av bilder, tankebilder, det är en andlig värld, och den jordiska människan är ett andligt väsen, även om hon kanske för ögonblicket tror att hon bara är fysisk.

Vi kan inte leva ett enda ögonblick utan denna andliga realitet. Vi är inhöljda i andlig materia, i tankemateria, som är ett mellanled mellan jaget och livet. All upplevelse är manifestation av tanke; de sex grundenergierna, som är en väsentlig del i mina analyser av världsalltet och det levande väsendet, är sex olika former för tanke, och de är förenade med väsendets begär och vilja. Man kan inte tänka något som helst, utan att det finns en form av begär bakom. Tanken är den del av det levande väsendet som det, när det har en fysisk organism, upplever som en inre värld, och om den världen inte fanns, skulle en "yttre" värld över huvud taget inte kunna upplevas.

Vi är en "gudom" i vår egen tankevärld

Genom vårt medvetande och vår tankevärld är vi alla en del av en andlig värld, som är något primärt, liksom vi genom vår fysiska organism och dess sinnesorgan är en del av en fysisk värld, som i förhållande till den andliga världen är något sekundärt. Vi bestämmer i vår inre eller andliga värld hur vi skall reagera inför den fysiska världen. Allt vad vi ser, allt vad vi över huvud taget upplever, kommer vi ständigt att arbeta med i vår tankevärld. Vi får dagligen en mängd intryck och tar ställning till dessa intryck, vi har i själva verket mycket bråttom i vår andliga värld. Tankarna fungerar, därför att vi skall använda dem i våra reaktioner på den yttre världen. Inne i vår inre värld har vi ett slags "fysisk värld" bestående av tankebilder vi gjort oss av världen "utanför". Det är det vi kallar erfarenheter och föreställningar, och all utveckling är en utökning av dessa erfarenheter och föreställningar. Den växelverkan av energi som försiggår mellan den yttre världens energikombinationer och vår inre tankevärlds energier är det spel som blir vårt jags livsupplevelse. I den inre världen är vi

själva en gudom, som härskar i ett universum: vår egen tankevärld. I detta universum lever miljoner mikroväsen som vi bygger upp vår tanke-materia med, liksom vi bygger upp vår fysiska organism med fysiska mikroväsen. De mikroindivider som våra tankearter består av har vi dragit till oss, därför att de passar till vårt utvecklingssteg. Det finns mikroindivider på alla utvecklingssteg i underliggande spiralkretslopp, och vi drar till oss och använder sådana som befinner sig på någorlunda samma steg i sin utvecklingsspiral som vi, deras makroväsen, befinner oss på i vår egen spiral. Vår utveckling och livsförnyelse hör därför också naturligt samman med att vi efter hand drar till oss mikroindivider av en högre väsensart, så att de kan "leva, röra sig och vara till" i den andliga värld för vilken vi är en gudom.

Tanke och handling

Allt vad vi tänker är uttryck för begär. Det kan vara själviskt eller osjälviskt. Detta begär upplevs som det vi kallar vilja, och denna vilja är i sin tur uttryck för makt, för den makt vi har i vårt eget inre. När denna makt skall manifesteras och komma till uttryck, spelar två av de sex grundenergierna en mycket väsentlig roll: tyngd- och känslöenergin. All makt beror på en spänning mellan dessa båda energier, som är kontraster till varandra, genom att de utgör universums eld och köld. Tyngdenergin är elden eller värmen, den utåtgående kraften, och känslöenergin är kölden, den inåtgående kraften. Det är ett spänningsförhållande som skall övervinnas. Därigenom blir det möjligt att göra sin tanke tillgänglig för omgivningen. Tanken blir från att vara en önskan till en utlösning av de krafter vi har omkring oss. Man gör sin tanke synlig uteslutande genom att man handlar. Handlingen skulle inte kunna förekomma utan en önskan, en viljeakt, som försiggår i människans inre värld. Vi sätter alltså i gång en kraft, en övervinnelse av ett spänningsförhållande, när vi önskar, tänker och handlar. Våra händer kan inte öppnas och slutas, utan att det används en kraft. Så är det med alla våra rörelser. Men det är ju inte allt vad vi önskar och begär som vi också är i stånd att förverkliga i handling. Tänk t.ex. på meningarna: "Han talade, så skedde det, han bjöd, så stod det där." Detta gäller inte för den jordiska människan: det är inte allt vad vi kan önska som vi också kan få uppfyllt. Om vi t.ex. önskar flytta solen eller röra världsalltet, då är det uttryck för en abnormitet. Det finns gränser för våra önskningars uppfyllelse. Vi kan visserligen genom felaktiga begär och önskningar gå emot den lagbundenhet som råder i naturen, men då kommer vi också att uppleva att livet blir besvärligt, och våra önskningar och begär kommer åter att inriktas på att följa lagarna. Detta betyder alltså att vår tankevärld också berikas genom misstag. Det gäller att lära känna lagarna för tänkande, och naturen är vår största läromästare.

Tankens utveckling

Men hur har vår tanke blivit till? Redan i spiralkretsloppets första zoner uppstår den första primitiva formen för tänkande, nämligen aning. Det är en undermedvetandefunktion. Växternas liv består av tänkande i form av aning av behag och obehag. De attraheras av det behagliga och stöts bort av det obehagliga. Växten börjar ana starkare och starkare, och den har i sin eviga kosmiska struktur talangkärnor som en gång skall bringa den fram till samma stadium som vi står på. Vinden, stormen, regnet, kölden, värmen, allt vad växterna anar av naturens olika former av energiutveckling, utvecklar hos dem ett begär efter att bli helt medvetna om dessa upplevelser. Och då begär och vilja – om de följer lagarna – är början till all utveckling och allt skapande, börjar växten så smått att kunna skapa något på det fysiska planet helt efter sin vilja: en mer känslig och rörlig organism, genom vilken en större upplevelserikedom och erfarenhetsskapelse blir möjlig. Självbevarelsestriften är den första formen för utvecklat tänkande, och denna kraft leder väsendet genom övergångsstadier mellan växt- och djurrike. Så småningom har växten blivit ett djur. För djuret blir det efter hand en livsbetingelse att dräpa för att leva, djurets värld blir en dråpets värld, och i djurriket, som de jordiska människorna ännu tillhör, upplever de kulminationen av den dräpande principens utvecklande i form av krig, våld, terror och fysiska och andliga kriser och lidanden, som vi kallar sjukdomar. Den yttre världen kommer att präglas av den inre världen. Människorna kan inte handla riktigt i den fysiska världen, förrän de lärt sig behärska sin inre värld, sin tankevärld. Det är nödvändigt att lära sig hur man skall önska och därmed hur man skall tänka. Vi kan önska många ting, men dessa ting kan vara med eller mot livets lagar. Genom våra önskningar kan vi sätta krafterna i olika kombinationer. Om spänningen är för svag, kan människan inte manifesteras tillräckligt kraftigt. Om den blir för stark, blir man aggressiv, hetsig och uppbrusande och behärskas av den dräpande principen. Kanske mördar man, kanske medför explosionerna bara att man fördärvar sin omgivnings naturliga livsakтивitet och livsglädje och gör sina medväsen olyckliga; men detta är också en form av "mord". Den jordiska människan befinner sig i utvecklingen på ett nytt övergångsstadium, nämligen från djur till människa, därför måste hon nu lära sig önska och tänka i mänskliga banor.

Högintellektuellt tänkande

Att de jordiska människorna i någon grad lärt sig att tänka logiskt, dvs. i överensstämmelse med livslagarna, är bl.a. den moderna vetenskapen och tekniken uttryck för. Men att de former för tänkande som finns bakom de vetenskapliga och tekniska manifestationerna, ännu inte är tillräckligt mänskliga eller humana, kan hela världssituationen berätta för oss om. Världskrig och världskriser är resultatet. Miljoner jordmänniskors önskningar och begär är därför nu inriktade på kontrasten till detta krigs- och kristillstånd, på en fredens och nästakärlekens värld. De skall fördenskull

inte uppge det intellektuella tänkandet, de skall tvärtom lära sig att föra upp det på ett högre plan. Med längtan efter fred och aktiv nästakärlek är de jordiska människorna på väg att komma på våglängd med riktigt mänskligt tänkande, som inte bara är intellektuellt, utan också etiskt och moraliskt, vilket vill säga att de håller på att komma i kontakt med själva det gudomliga tänkandet. Det är den form för tänkande som uppfyller hela lagen, det är högintellektualitet. I denna tankecombination spelar intuitionens energin en mycket stor roll. Intuitionen är den kraft genom vilken världen bärs fram till kunskap. Om så inte vore fallet, skulle mina kosmiska analyser och symboler aldrig ha blivit till. Själva "lösningarna" får man först, men man kan inte analysera dem, det har den fysiska hjärnan hos jordmänniskorna hittills inte varit avsedd för.

Kristus kom med de stora faciten eller lösningarna till den jordiska mänskligheten, och det var man i långa tider nöjd med utifrån dogmen att "Guds vägar är outrannsackliga", men nu går det inte längre. Inte så att Kristus kom med felaktiga facit, de är riktiga och fullkomliga, upplevda som de är genom hans intuition, utan därför att fler och fler jordiska människors intellekt nu utvecklats så mycket, att tro och aning på så många områden avlösts av kunskap och förståelse. Därför vill man nu också gärna veta något om de högsta tingen. Jag skulle aldrig ha kunnat skapa en fullkomlig matematisk världsbild, om jag inte hade haft lösningarna i förväg, men samtidigt är mina kosmiska analyser och symboler uttryck för hur man med hjälp av intellektuellt och etiskt tänkande kan komma fram till lösningen genom uträkningar.

Kosmiskt medvetande

Jag lever i en annan värld än den som är synlig. Jag ser med en kosmisk syn. Det är inte en klärvoajant syn, utan en öppen syn, varigenom jag ser hela världen. Genom att få lösningarna genom intuitionen och bearbeta dem med intelligensen kommer man till det fullkomliga tänkandet. Man skall öva upp sig till förmåga att tänka i kontakt med universum.

I moderna tekniska företag, i stora fabriker, finns det en instrumenttavla, varifrån så att säga hela företaget styrs. Den mänskliga hjärnan kan jämföras med en sådan instrumenttavla, genom vilken jaget kan inställa sitt medvetande. Om ett stort företag skall kunna gå utan svårigheter, kortslutningar, olyckor osv., måste man tänka på vad som är till gagn för helheten, vilket betyder vad som är till gagn för var och en av de faktorer som helheten består av. Att det kanske inte ännu är så på våra fabriker, beror på att man ännu inte lärt sig att tänka riktigt, dvs. på moraliskt sätt utan tanke på att vinna fördelar på andras bekostnad. Så måste de jordiska människorna lära sig att använda sin egen "instrumenttavla", hjärnan, ty endast genom humanitet och kärlek uppstår det riktiga, det högintellektuella tänkandet. Kärlek är det öppna kosmiska medvetandets manifestation.

När jag säger att jag utvecklat min tankeförmåga så att den kommit i kontakt med livslagarna, kan det kanske se ut som om jag ville skryta med denna förmåga. Men det är inte skryt. Jag vet också att det inte är en särskild förmån eller favorisering från Försynens sida, det är vad alla som varit före mig har upplevt och vad alla efter mig kommer att uppleva. Varenda jordisk människa kommer en gång att uppleva det. Det är en naturlig utveckling. Genom utvecklingen av denna form för tänkande och moral kommer man att se lika levande in i den andliga världen som i den fysiska världen. Det har hos mig blivit C-kunskap att vara i kontakt med livets lagar, och jag har förmåga att vara det. Sedan intuitionen genomströmmat mitt medvetande, använder jag mycket lång tid till att symbolisera och utarbeta i text vad jag under en enda bråkdelens sekund upplevt. Intuitionsupplevelsen ger inte uträkningar, men facit som jag måste använda min intelligens till att reda ut i detaljer. Att få intuitionen under sin viljas kontroll är det mål de jordiska människorna skall nå fram till för att bli ett med Gudomen. Ännu är det en energi som de flesta endast sällan är i kontakt med, endast glimtvis, när de är i ett särskilt lyckligt tillstånd, men en gång kommer den att bli permanent och hjälpa människorna att höja sig över en primitiv tillvaro.

Varför vi befinner oss i jordens organism

Det finns inget som helst i naturen och världen omkring oss som inte på ett eller annat sätt är uttryck för tanke. När man ser kosmiskt och lever med sitt vakna dagsmedvetande i den andliga världen, blir det klart att allt vad som omger oss är *ett* stort väsens olika tankeformer. Det är jordklotsväsendets vilja och tankeformer vi upplever. Tyngdkraften som gör att tingen och kropparna inte faller ut i universum utan inåt mot jorden, är uttryck för jordens viljekraft, som håller samman det hela. Samma princip gäller för vårt eget vidkommande. Om vi inte hade viljekraft, skulle våra mikroindivider kunna hoppa ut ur vår kropp. Det kan de inte, därför att vår koncentrerade viljekraft håller samman det universum som vår organism kosmiskt sett utgör. Att denna vilja att hålla samman vår organism är en automatfunktion, så att vi inte ständigt behöver koncentrera oss medvetet härpå, är en annan sak. Det är också en önskan och ett begär hos oss, att vår kropp skall vara frisk, normal och naturlig, men i allmänhet går vi inte omkring och önskar det. Även detta har blivit till C-kunskap eller automatfunktion hos oss. Vi önskar det inte medvetet dagligen, men blir vi sjuka, önskar vi det starkt.

Universum är genomsyrat av former för vilja och tänkande, och det är dessa vilje- och tankeformer som gör att universum hålls samman i vintergatssystem, solsystem, planeter, människo-, djur- och växtorganismer, och i mikrokosmos i organ, celler, molekyler och atomsystem osv., vilket betyder att det alltsammans är levande väsen som bildar eller utgör universa och materier för varandra, vilket också betyder att de lever inne i varandras tankevärldar eller andliga världar. Alla levande väsen lever, rör

sig och är till i den eviga Gudomens tankevärld, där de upplever kontrastprincipen i eviga spiralkretslopp och därigenom får förnyat sitt medvetande och sin tankevärld. De jordiska människorna befinner sig på ett sådant stadium i ett av dessa spiralkretslopp, där de håller på att bli mätta av att skörda själviskhetens och egoismens verkningar, som de har sått genom årtusenden och därigenom satt i gång som orsaker. Därför har de "hamnat på", dvs. attraherats som mikroindivider till jordens organism, eftersom jordklotsväsendet är ett makroväsen vars tankeverksamhet och vilja är inställda på samma våglängd, längtan efter fred, harmoni och kärlek.

Samarbete med jordklotets vilja och Gudomens vilja

Jordklotsväsendet kommer i sin nuvarande inkarnation att få uppleva kosmiskt medvetande, vilket är liktydigt med att detta väsen hyser en koncentrerad längtan efter harmoni i sitt medvetande och sin organism. Det har satt in sin medvetna viljekraft på detta. Det innebär för jordklotsväsendets "hjärnceller", dvs. de jordiska människorna, att det verkligen kommer "fred på jorden bland människor till vilka han har behag", såsom utlovats i julevangeliet. Det betyder "det riktiga människorikets" utveckling på jorden. Men det är en organisk utveckling som, även om den endast tar kort tid i jordklotsväsendets tidsperspektiv, kommer att ta ca tretusen år i jordmänniskornas tidsperspektiv. Under denna tidrymd kommer människornas tankevärld att förvandlas från egoistiska, nedbrytande och negativa tankearter till positiva, kärleksfulla och logiska tankar, som skall förena den jordiska mänskligheten i samarbete mellan staterna, så att de blir *ett* rike eller jordens förenade stater, vilket ju redan finns som önskan och längtan i tusentals människors tankevärld. Varenda människa samarbetar alltså med jordklotets vilja och Gudomens vilja, som naturligtvis finns bakom, när vi inställer vår egen viljekraft och tankevärld på nästa kärlek, humanitet och logiskt tänkesätt.

Något som inte är logiskt kan inte vara kärleksfullt eller nyttigt, och i samma grad som det inte är det, kommer det att nedbryta och fördärva. Det som är uppbyggt i överensstämmelse med det byggnadssätt som är det rådande i universum, är logiskt. När humanitet är uttryck för den högsta logik, är den uttryck för högintellektualitet, som är detsamma som Gudomens tänkesätt. Gudomen tänker i kontakt med samma energier som vi, alltså i kontakt med de sex grundenergierna, men vi skall lära oss att blanda dem på gudomligt sätt, det är det jag kallar att bli en "kosmisk kemist". För närvarande blandar de flesta jordiska människor dessa energier på ett sådant sätt att resultatet blir det jag kallar djävulsmedvetande, vilket är detsamma som övergångsstadiet mellan djur och riktig människa. I djungeln kan det inte tjäna något till att befälla tigrar och lejon att inte överträda det femte budet, ty för dem är det en livsnödvändighet att döda för att leva. Men för den jordiska människan är det inte längre nödvändigt, och det är inte bara inte nödvändigt, utan efter hand som den

jordiska människans längtan och önskan börjar koncentrera sig på en mer human värld, är det direkt nedbrytande för hennes organism och hennes medvetande att bära på och arbeta med dräpande och negativa tankearter, som kan bli bidragande orsaker till både psykiska och fysiska sjukdomar.

Kosmisk kemi

Det har blivit min uppgift att ge människorna upplysning om lagarna för den kosmiska kemin och visa att logik och kärlek är ett och detsamma. Kristus gav de stora faciten och var med sitt uppträdande en modell på vad det vill säga att utgöra människan som Guds avbild, honom lik. Och han är fortfarande förebild för människorna. Min uppgift är att visa uträkningarna, som leder till de facit som Kristus har gett, bl.a. att visa att reinkarnationsprincipen och karmalagen är naturliga följder av den kosmiska kretsloppsprincipen och måste vara ett naturligt led i kristendomen. Men kristendom skall ju vara ett dagligt tänkesätt och handlings-sätt, inte en dogmreligion. Tankens makt och den därav följande handlingen fyller vårt dagliga liv, och därmed kan vi vara med om att förvandla hela världsutvecklingen genom att tänka och handla i mer humana och kärleksfulla banor. Har Kristus inte sagt att man skall förlåta, inte sju gånger, utan sjuttio gånger sju gånger dagligen, vilket vill säga alltid. Att säga: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör" betyder att man inte längre skall välja hämndens och hatets och vredens väg, men kärlekens.

Jag vet att det finns väsen som önskar leva i en bättre och bättre värld och som är olyckliga, därför att de inte gör det goda och tycker det hela är hopplöst. Men alla kan efter hand lära sig att göra det goda, när de verkligen vill. Det är min uppgift att berätta hur man kan bli salig.

Så länge det finns något som du inte tycker om, så länge blir du inte salig på det området, då kan du inte få din "instrumenttavla" att fungera riktigt. När du når därhän att du förstår att ingen människa för ögonblicket kan vara annorlunda än hon är, då får du frid i ditt sinne och kan förlåta. När du så dessutom kan lära dig att förstå att den som är obehaglig mot dig utlöser den karma du själv är orsak till, är det lättare att förlåta. Han vet ju verkligen inte vad han gör. Freden måste skapas inifrån i den enskilda människans tankevärld och sås som handling, då kommer den också att skördas som fred och harmoni en gång i framtiden. Man måste vänja sig vid att se på människorna som man ser på växterna, en är en ros, en annan är en tistel, och ingen av dem kan vara annorlunda än de är. Var och en står på toppen av sin utveckling och sin erfarenhets-skapelse och kommer att bli helt annorlunda i framtiden. Man måste vänja sig vid att vara i kontakt med ögonblicket, med nuet, därför att varje som helst erfarenhet är den mest fullkomliga för ögonblicket i förhållande till det förflutna och med hänsyn till framtiden. Man kan avskaffa kriget endast genom att avskaffa det i sin viljeföring och tankevärld och skapa freden där. Därför kan det inte nog understrykas att det är kärlek, huma-

nitet, intellektualitet, logik och harmoni som skall till från och med nu och hädanefter. Med hjälp av mina analyser och symboler vill jag visa att det är logiskt att vara kärleksfull. För att nå fram till den gudomliga världen, måste du lära dig att följa kärlekens och logikens lagar i allt vad du företar dig, då kan du inte annat än få frid i ditt inre, då blir din inre värld lysande.

Översättning: RN

Från ett föredrag i Glahns allé torsdagen den 6 juli 1941. Första gången infört i Kosmos nr 9/1975.

Tirsdag

Storkursen

Vetande om den psykiska världen

8. Den primitiva människan har fortfarande djurets natur i sig. Hon måste kämpa mot andra, hon måste roffa åt sig och plundra. Hon formar sin egen moral alltefter de livsbetingelser hon lever under, och något av det gör sig fortfarande gällande inom den moderna mänskligheten, som ju i hög grad lever på detta: "Öga för öga, tand för tand." Det finns en stor sida av livet, där mänskligheten ännu är mycket primitiv.

Mänskligheten saknar vetande om den psykiska världen och kan inte handla efter ett vetande som den ännu inte har. Världen består inte bara av fysiska materier. De fysiska materierna behärskas av psykiska materier. De fysiska eller synliga materierna behärskas hela tiden av osynliga materier. Man kan höra mitt tal, men det behärskas av något som man inte kan se. Runt omkring sig kan man se väggar, dörrar, trävirke osv. Vi ser en yta, men vi ser inte den omätliga kraft som håller samman dessa småpartiklar och formar det synliga stoffet. Det finns en osynlig kraft bakom allting.

Ska man utföra en handling eller ett arbete, måste det först komma i en tankeform. Det måste bli till tanke innan man kan överföra det till den fysiska materien. Således är den fysiska materien inte den slutliga materien; det finns alltså en annan materia vid sidan om den fysiska materien, och den känner människorna endast mycket lite till.

Människorna börjar lära känna elektriciteten, och så småningom vet de att den verkar på det och det sättet. Men vad den är, vet de inte. Människorna har kunnat skapa radiovågor, med vilka man kan sända tal och musik över hela jorden, de har skapat television, alltsammans med osynliga materier. De kan göra materien osynlig, och de kan åter göra den syn-

lig, de kan göra tal till vågor, och vågor till tal. De kan göra en bild till synligt ljus, och ljus till vågor igen. Men de har ännu inte kommit fram till det allra viktigaste, och det är deras egen psykiska sida, den psykiska sidan hos det levande väsendet. Den återstår att utforska.

Denna psykiska sida har en annan betydelse än den materiella sidan. Medan den materiella sidan betyder att man kan utveckla krafter, hjälpmedel, redskap, och göra den fysiska världen behaglig och angenäm, så är den psykiska materien inte av detta slag. Den psykiska materien är av ett sådant slag, att den skapar förhållandet mellan oss och andra levande väsen. Den betingar vår sjukdom och hälsa, den betingar vår sorg och glädje, den betingar allt det som skapar medvetande. Så denna psykiska materia kan inte undvaras.

All den tid mänskligheten har existerat, har den fått klara sig utan kännedomen om den psykiska materien. Det har funnits enstaka väsen som har haft stor kännedom, men den stora allmänheten har inte någon kännedom om dessa psykiska materier, och ju heller inte om den fysiska materien längst tillbaka i tiden. Nu har mänskligheten fått kännedom om den fysiska materien och behärskar denna materia, och kan skapa strålande underverk för den mänskliga tillvaron. Mänskligheten kommer att skapa ännu större underverk för den mänskliga tillvaron, när den kan behärska den psykiska materien.

Tankarna ger livskraft till blodet och alla organ

52. Man börjar förnimma den sundhet som genomströmmar blodet, för tanken, det vi tänker, medvetandet som strömmar genom hjärnan i detta ögonblick, är inte bara något som försiggår därinne, det är väldiga vågor som vibrerar omkring oss. Tankarna har till uppgift att vara livskraft för blodet, muskulaturen och alla organ. Våra tankar består av de olika grundenergierna, och alla de tankar vi tänker har en förbindelse med de olika delar som organismen består av.

Instinkten har med muskulaturen att göra. Intelligensen har med hjärnan och nervsystemet att göra, alltså med atomkraften nere i mikrokosmos, för tomrummet mellan atomerna i hjärnregionerna och i nervsystemet består av intellektuell kraft. Blodet och andningssystemet är uppbyggda av atomer och elektroner osv. Det är ytterst små partiklar, ytterst små stjärnsystem med tomrum emellan, som är mycket, mycket större än partiklarna. Detta tomrum är bara ett fysiskt tomrum – det är fyllt av det känslotillstånd, av de känslotankar vi tänker. Det kommer vi till senare i föredragen (kapitel 9 och 10).

Det är så viktigt vad vi tänker, för det är tankarna som ger livskraft till organismens olika delar. Felaktiga tankar gör organismens funktioner felaktiga, och därigenom uppstår sjukdomar. En ond tanke kan urarta till att bli en cancersvulst. Det låter märkligt, men det kommer människorna efter hand att upptäcka.

Den rätta inställningen till nästan

53. För människan rör det sig om att få den rätta inställningen till nästan. Hurdan denna människa än är, ska man veta att hon är i Guds händer. Gud är i färd med att modellera henne, men har kanske inte nått längre än till det grova. Man kan kanske inte ens skymta Guds avbild. Men det är Gud som modellerar, och så småningom kommer Guds avbild att framträda tydligare och tydligare.

Om det är en människa som man inte kan tåla, som man är arg på, därför att man menar att hon har gjort en så mycket ont, ska man komma ihåg att Gud är i färd med att arbeta med denna människa. Hon kan lika lite rå för att hon har kommit att göra ont som en brännässla kan rå för att den bränns. Tar man på en brännässla, får man utslag. Kommer man i beröring med en människa som har en sådan verkan, måste man komma till rätta med denna verkan. Kommer man ut i regnväder, regnar det på en. Det regnar på onda och goda. Varför skulle just människornas manifestation till den grad avvika från detta?

Det finns ett sätt, på vilket man kan beskydda sig mot människornas ofärdiga sidor, och det är inte med hat, utan med kärlek. Det är det vi ska lära oss att se.

Symbol nr 45

Människokroppen som stjärnsystem

136. Genom ett tankeexperiment kan vi gå vidare ned i mikrokosmos och upplösa dessa organ i mindre delar. Det är inte fantasi, men man måste träna upp sig till att göra detta tankeexperiment. Man måste kunna lära sig att använda sin tankeförmåga utan att resultatet blir till fantasi, till något som inte stämmer, det måste bli till realistiskt faktum.

Oavsett vad vi tar, ett fast stycke materia, djurets eller människans organism, blir det från en bestämd synpunkt i mikrovärlden till ett stjärnsystem. Våra celler och molekyler är uppbyggda av små energicentrum, atomer, som också är levande väsen. Atomerna i sin tur har elektroner. De består av mycket små centrum, mellan vilka det finns tomrum. Tomrummet är mycket större än själva partiklarna. I vår organism är det mest tomrum, men så är vi inte vana att se det, för vi kan inte se det med våra sinnen. Sinnena är inte byggda för att se detta, lyckligtvis, för då skulle vi inte kunna se varandra, då skulle vi bara se atomer.

För att se stoffet som partiklar och tomrum, ska vi in på ett helt annat plan. Med våra intellektuella förmågor är vi i stånd att förstå, att från en bestämd synpunkt måste den mänskliga organismen utgöra atomvärldar. På symbolerna har vi sett hur vårt hjärta, våra lungor och körtlar osv., utgör särskilda system, särskilda områden för särskilda atomformer, liksom det ute i världsrymden finns särskilda vintergator. Vi måste således lära oss förstå att dessa organ eller organismens särskilda områden nere i mikrovärlden kan upplösas eller finfördelas till partiklar och tomrum, så att vi ser ett världsallt som är analogt med det vi annars brukar

se ute i världsrymden. Men våra sinnen är inställda så att de inte ser de avstånd som är mellan partiklarna, de ser dem som en fast massa.

Mellan partiklarna finns en annan materia, nämligen tankematerien, skaparmaterien, viljematerien, som är den materia som binder atomerna i sina särskilda former, som får atomerna att utgöra olika vintergatssystem, en arm, en fot, ett hjärta, körtlar osv. Allt detta leds av en kraft som är i tomrummet. I tomrummet finns väsendenas andliga och psykiska krafter, därbakom är övermedvetandet, och bakom detta i sin tur kommer jaget. Så är det också ute i världssalltets tomrum, och således utgörs de levande väsendenas organismer av sådana stjärnsystem. Det är mycket viktigt att förstå detta. – Då kanske ni säger: "Varför ska man det?" Jo, för då kommer ni ju att förstå världssalltet som ni har sett på i hela ert liv, som människor i årtusenden har tittat på utan att veta vad det är de ser. Men de ska lära sig att se, att det är levande organismer i Gudomens kropp.

Vi måste förstå att det här inte är fantasi, även om något på denna teckning kanske mycket väl kunde vara lite större och något annat mer otydligt och dimmigt, men det är ju bara en symbol. Den visar enbart principen i analysen av atomvärlden, och den kan inte upphävas.

Symbol nr 49

Mikrokosmiskt stjärnsystem. Organismens atomvärld

137. I förgrunden på symbolen ser vi en atom med två elektroner. När vi går ned i atomvärlden, ser vi atomerna som solar. Det vi kallar ämne bildas av ett särskilt förhållande mellan atomen och dess elektroner.

I vår organism finns särskilda atomer i de olika, särskilda kroppsdelarna. Det finns till exempel lungatomer, hjärtatomer, blodatomer och muskelatomer, men tills vidare ska vi bara slå fast, att så ser vi människor ut. Sett från ett bestämt plan finns det varken människor, djur eller växter, utan en evigt fortsättande mikrovärld, indelad i många särskilda system, som vi från mellankosmos iakttar som människor, djur och växter, men som nedifrån mikrokosmos ser ut som stjärnsystem och vintergatssystem.

Människans fysiska liv i strålar

144. Vi lever alltså i en värld av strålar. Allt är strålar. På bilden ser vi exempel på mekaniska strålar. Här är det radiovågor. Här är det utstrålning från en levande organism, från hjärtområdet. Här är det radioaktiva strålar från klipporna. Det finns också några andra speciella strålar från jorden, och här är värmestrålar från jordens inre. Här är kosmiska strålar. Vi befinner oss inuti en ofantlig strålocean.

Vad är nu dessa strålar? Det är medvetandekrafter som har en psykisk verkan. Liksom vi har psykiska krafter bakom våra tankar som är med om att frambringa vårt sätt att vara och våra manifestationer, så finns det också psykiska krafter bakom allt annat. Det finns inget tomt rum. Det är fyllt av psykiska krafter, av väldiga energier som kommer till

utlösning här på jorden. Människor, djur osv. finns inuti denna väldiga strålvärld, som alltså är bunden till solen.

Symbol nr 7

Livsenhetsprincipen

146. Symbolen ska visa hela världsalltet. Allt i världsalltet är så nära förbundet, att det är en enda stor organism. Detta är en symbol för de eviga principer som världsalltet består av. Det handlar inte om dess utsträckning, den finns ju bara inom den tredje principen som är tid och rum. Världsalltets eviga principer innebär att det är uppbyggt av levande väsen inuti levande väsen, och det har jag symboliserat här.

Symbolen kan också visa ett enskilt levande väsen. Inuti detta levande väsen ser vi samma figur flera gånger. Figuren kommer igen. Inuti vart och ett av dessa väsen finns i sin tur levande väsen, och inuti dem åter levande väsen. Så fortsätter det i det oändliga, och därmed kommer det utanför tid och rum för oss, uppåt och nedåt. Symbolen är gjord så att den kan uttrycka oändligheten.

Om vi nu säger att det är jordklotet, så kan vi säga att detta är människoområdet i det. Det är organen i klotet. Det är människorna. Och så kan vi säga att detta i sin tur är mikroväsendena i människan, och sedan har vi mikroväsendenas mikroväsen osv. Och så kan vi åter gå ned till mikroväsendena och säga att detta är ett mikroväsen, och då blir detta dess organväsen, och organväsendena i sin tur består av mikroväsen. Vi kan se att det är helt oändligt, liksom världsalltet är oändligt.

I det oändliga världsalltet blir det således ett stort jag, och så blir det ett jag i alla dessa centrum, i skaparcentrumen, som vi kallar de levande väsendena. Men det är samma element bakom. Vi kan inte ta bort det. Överallt finns de tre principerna. Och på så vis blir det väsen inuti väsen.

Men så kommer något annat till synes som är mycket intressant. Det är nämligen att vi ser att det finns en Försyn. Vi ser att det är en princip som vi måste kalla försynsprincipen. Vi kan tänka oss att hela symbolen är uttryck för en människas organism. De åtta runda figurerna i den yttersta ringen ska symbolisera människans organ, som är hjärna, lungor, lever, matsmältningsorgan osv. Vi vet att när alla dessa organ verkar som de ska, så fungerar det i fullständig harmoni, då är varje organ till glädje och välsignelse för helheten. Om det inte råder harmoni, om organen inte verkar som de ska, kan det inte bli riktiga förhållanden för människan själv, då blir organismen förstörd.

Där tingen är färdigskapade från Guds eller naturens sida, existerar den fullkomliga harmonin. Allting måste tjäna allting. Varje ting är till glädje och välsignelse för helheten. Det är en kommunism som inte är uppfunnen av människor, men som är en evigt existerande princip, och här har vi avslöjandet av vad som är livets mening. När tingen är färdiga, verkar allting på detta harmoniska sätt. Men när något inte fungerar harmoniskt, måste det bringas att fungera på detta sätt, och därigenom ser vi

de första formerna av moral, uttalade av naturen själv. Det är tydligt att om ett organ inte samarbetar med de övriga, blir det sjukdom. Det börjar utveckla sig i cancerformationer osv. Då kan det ju inte fungera som det ska, och därmed går det ut över helheten. Det kan bli så att hela kroppen går under. Om en människa är rasande hetsig gentemot sin omgivning, är det ju heller inte till glädje och välsignelse, då är det också ödeläggande, nedbrytande, dödsbringande, befordrar livsleda. Det syns ju tydligt att det ska vara i harmoni.

Livet har en mening i hela sin struktur och uppbyggnad, och denna mening visar sig när tingen har nått sitt färdiga stadium. I många fall kan människorna i sitt eget väsen se att det finns något som inte är färdigt, och liksom organen i en organism är människorna också avhängiga av varandra. När det är något fel i en animalisk organism, är det inte så märkligt att det skriks mot detta jag. När vi märker att det är något fel i vår organism, vill vi gärna ha bort det. Vi vill gärna ha läkedom och söker då läkare. När vi märker att det är något fel i vår organism, söker vi ju läkare. Vi vill gärna ha bort det, vi vill gärna bli botade. Men vad är det som sker? Det som sker är ju att det har blivit oordning i systemet. De små väsendena lever ett förfärligt liv, deras naturtillstånd håller på att bli förstört. Mikroväsendenas tanketillstånd, mentala uppfattning och lidandetillstånd går vidare och fortplantar sig genom organen till jagets kännedom, som då sätter i gång de betingelser, genom vilka det ska bli botat. Alltså en försyn! Det gäller ju alla människor. Det måste vara en abnorm människa, om hon inte vill söka bot när det är något fel på henne, i annat fall ska det nog börja göra ont, och då ska hon nog söka få smärtan stillad. Om det är något fel i en organism, vädjar mikroväsendena till en överhöghet, till huvudjaget, som då försöker få det i ordning, eftersom det också är en livsbetingelse för jaget att få det i ordning, liksom det är en livsbetingelse för väsendet självt att komma i kontakt med det övriga.

Den stora sak som människorna nu ska lära sig, är att det är en livsbetingelse för dem att leva på ett sådant sätt, att de är till glädje och välsignelse för sin omgivning. Det ska inte vara så, att de vill att omgivningen ska vara till glädje och välsignelse för dem utan att de själva gör något. Det är ju det som oftast är fallet.

Vi ser tydligt genom livets eget tal vad som är livets mening. När hela världsalltet är levande, måste detsamma gälla här. Om det är något fel på ett klot, appelleras det till huvudjaget så att åtgärder vidtas. Vi kan vara säkra på, att om människorna är i färd med att ödelägga jordklotet med vätebomber eller andra krafter, kommer det att uppmärksammas av jordklotetsjaget, och då kommer det snart att hejdas.

Mentaliteten eller sättet att vara är också ett skapat ting

165. När vi ser kosmiskt på allt mörker i världen, ser vi det från Guds egen synpunkt. Där har vi en bild av hur det är när mörkret är dominerande, när man inte har nått fram till att forma sin mentalitet i harmoni

med ljuset. Men man kan också se att andra kan forma den i alltför mycket ljus, och då blir det heller inte fullkomligt. Vi lär oss att se, att mentaliteten ska blandas av kemikalier på samma sätt som apotekaren blandar sina kemikalier för att de ska bli till nytta.

En mentalitet eller ett sätt att vara är ju skapad, liksom man skapar ett hus, våra kläder, ett järnvägståg eller en flygmaskin. Ett sätt att vara är också något som skapas. Det är en struktur som byggs upp. Människor ska det ena och det andra. En människa ska till sin arbetsplats och vara där till den och den tiden och ska utträtta det och det. Andra ska göra något helt annat. Det är ju alltså en plan, en funktion. Men är inte alltsammans funktioner? En maskin är ju en funktion. Allting är funktioner, ett sätt att vara är också en funktion. Sättet att vara är alltså en blandning av tankematerialier, som i sin tur har inflytande och binder de materiella materierna.

Det är solklart att man i skapandet av sitt sätt att vara inte kan handla som man vill. Lika lite som man kan handla som man vill när man ska skapa andra ting. Ska man göra en bild, måste man följa de lagar som krävs för att bilden ska kunna bli fullkomlig. Ska man skapa ett sätt att vara, måste man också följa de lagar som krävs för att detta sätt att vara ska kunna bli fullkomligt, det vill säga bli ett genialt konstverk.

Det största konstverk som existerar är det fullkomliga sättet att vara, det är själva livskonsten. Inga andra konstarter kan bli helt fullkomliga innan människan har fullkomnat sitt sätt att vara. Och denna fullkomning är alltså bara ett behärskande av kontrasterna, ett behärskande av ljuset och mörkret. Vi kan lära en hel massa av det. Vi förstår då skaparen bakom. Människan är skaparen bakom de mänskliga skapelserna, och bakom alla de övriga finns det också en skapare.

Universum, sådant det framträder för oss, är en skapad realitet. Till sitt utseende förändras universum, men det finns en evig realitet bakom. Vi är likaså en evig realitet, och vi förändrar också utseende genom våra organismer och genom vårt sätt att vara, just därför att vi växer från det ofullkomliga till det fullkomliga tillståndet.

Symbol nr 90

Det levande väsendet 1. Nattmedvetandet

171. Symbolen visar ett enskilt levande väsen. Det kan vara en människa eller ett djur. Det översta vita fältet symboliserar dess jag, och det mellersta av de tre fälten symboliserar dess övermedvetande. Dessa är eviga realiteter som är utanför tid och rum. Det finns också en tredje princip, som symboliseras med det nedersta fältet. Denna princip är också en evig realitet, och den går ut på att skapa och därmed befordra en evig förändringsprocess. Denna eviga förändringsprocess är baserad på hunger och mättnad: den eviga hungern efter en särskild intressesfär, mättnaden på denna, och så hungern efter en ny. Hunger- och mättnadsprincipen kan illustreras med att man ska äta och bli mätt, för att åter bli hungrig och

åter bli mätt. De sex olikfärgade figurerna uttrycker de principer enligt vilka väsendet manifesterar sig, och enligt vilka dessa kontraster skapas. Det finns en kropp för var och en av dessa sex principer: en instinktkropp (röd färg), en tyngdkropp (orange färg), en känslokropp (gul färg), en intelligens kropp (grön färg), en intuitions kropp (blå färg) och en minnes kropp (indigofärg).

Tyngdkroppen uttrycker den fysiska kroppen, och när den dör, går medvetandet över på känslokroppen. Den runda gula figuren med triangeln i mitten ska symbolisera ett väsen som har dött från det materiella planet. Det är nu medvetet i det andliga området, det psykiska tillståndet, och lever med sitt medvetande överfört på känslokroppen.

Det är i det skapades område eller i denna tredje princip som väsendet byter kroppar, byter mentalitet, byter intressesfär och växer från det ena tillståndet till det andra, och upplever det ena tillståndet efter det andra. Vart och ett av dessa tillstånd är timligt, medan organen för deras frambringande är eviga realiteter i övermedvetandet. Därför är det evigt säkrat, evigt garanterat, att väsendet har en organism. Grundenergikropparna kan inte allihop dö på en gång, bara en kropp åt gången kan dö. De andliga kropparna är inte så utsatta som den fysiska kroppen och råkar därför inte så lätt ut för skador.

Varje enskild grundenergikropp har sin rot inne i övermedvetandet. Även om en kropp går under, överlever den i form av en talangkärna i övermedvetandet. När talangkärnan således överlever en kropps undergång, kan det senare byggas upp en ny kropp när förutsättningar för detta åter kommer på plats. Reinkarnationen är baserad på denna princip. De sex grundenergikropparna har till ändamål att skapa kontrast, så att väsendet kan gå från den ena kontrasttillvaron till den andra.

Onsdag

Det finns medvetande i tomrummet mellan partiklarna

309. När vi nu ser ut i världsalltet en stjärnklar kväll, ser vi också här en mängd partiklar. Det är solar, och solarna är i sin tur formade i system. Men mellan dessa solar och dessa system finns det kolossala tomrum. Världsalltet är mest tomrum. Avstånden i tomrummet är mycket, mycket större än de partiklar som förekommer i världsalltet. Men vad finns det i detta tomrum? Ja, det är ju något, för vi kan inte komma förbi att det finns en förbindelse mellan stjärnorna. Vi ser att det finns en förbindelse mellan solen och vår jord. Det är en mycket omfattande förbindelse. Vi vet, att om vi inte hade solen, skulle vi inte alls kunna existera i denna stund. Vi skulle aldrig ha nått fram till det tillstånd vi har. Det har ingen betydelse om det är den minsta suck eller om det är det högsta rop vi kan

utstöta, eller om det är vårt blod, vår muskulatur, våra ögon eller vårt hår – alltsammans är något som härstammar från solen. Den jord vi går på, allt det vi bevittnar, är koncentrerad solkraft. Allt detta har blivit till genom den kraft som har strömmat ut från solen. Och jorden hålls vid liv av den kraft som genom världsrymden strömmar ut från solen. Det är tydligt att det är ett stort avstånd från oss till solen. Inte desto mindre får även de minsta elektriska urladdningar på solen genast sin verkan här på klotet, och självklart också på de andra planeterna kring solen.

Denna väldiga kraft är egentligen det som vetenskapen börjar kalla kosmiska strålar. Dessa kosmiska strålar är materia för den andliga världen, den psykiska världen, som existerar bakom den fysiska. Det är tydligt att det existerar en sådan värld, för det bevittnar vi i vårt eget medvetande. Allt jag säger här har redan blivit till i mitt medvetande innan jag säger det, innan jag uttalar det. Att ni ville gå hit till föredraget, var en plan i ert medvetande som blev till innan ni kom hit. Hela tiden försiggår ju något på ett osynligt plan innan det sker på det materiella planet. Det måste vi lägga märke till, för det visar ju att det finns en andlig värld.

Vi lever i en andlig värld. Vårt medvetande, det vi kallar vårt själsliv, är inte något fysiskt som vi kan se. Det försiggår i den andliga världen, och när det inte är synligt på det materiella planet, är det ju klart att det till synes bildar ett tomrum. Då det inte är tillgängligt för de materiella sinnen, ser det ut som om det är ett ingenting. Men det stämmer inte, det *är* något, för det finns inget som helst tomrum. Allt är uppfyllt i världsalltet, det finns inte ens ett så litet utrymme av tomrum, att man kan sticka en synålsspets i det. Det kan mycket väl hända att det är tomt på luft, men det betyder inte att det faktiskt är tomrum. Det finns andra materier än luft, och den största materiemassan är alltså inte den fysiska, eftersom tomrummet är många gånger större, miljoner och åter miljoner gånger större, än alla de materiella partiklar som finns i världsrymden. Den andliga världen blir således den primära.

Materialisationer från den andliga världen

310. Vi ser att alla de fysiska partiklar som vi kallar solar, vintergator, stjärnsystem, klot, planeter, har börjat en gång. De har börjat och blivit synliga här i den materiella världen, och de utlöser en planmässig utveckling, ett planmässigt tillstånd. Detta planmässiga tillstånd blir uppenbart genom deras förvandlingsprocesser, till exempel genom jordens förvandlingsprocess under de många utvecklingsepoker som vi är ett resultat av. Allt detta avslöjar en plan. Men när det avslöjar en plan, avslöjar det också, att det bakom denna skapelse fanns en plan, en tankegång, precis som det fanns en plan bakom innan vi kom hit till föredragssalen. Då bestämde vi oss ju för att komma hit. Hur skulle annars denna mäktigt utvecklade fysiska värld med sin mångfald av livsformer, där varje enskild livsform är ett helt stort universum av detaljer, ha blivit till. Hur skulle allt

detta bli till utan någon som helst plan? Det måste alltså finnas en plan bakom.

Därigenom ser vi att världsalltets stora tomrum är den andliga världen. Det existerar således en mentalitet, ett medvetande, i vars inre den plan har blivit till som vi ser uppenbarad som vår fysiska värld. Det existerar således en värld utanför den fysiska, och det mest överbevisande sätt vi kan bevittna detta på, är i kraft av vårt eget medvetande.

Vi har hela tiden ett medvetande. Vi har minnen av vad vi gjorde tidigare, vad vi upplevde i morse, vad som hände i går. Men var finns det? Man kan inte gå bort och ta i det. Ja, vi tror att medvetandet sitter någonstans i hjärnan. Det gör det inte. Hjärnan är bara ett redskap, med vilket vi kan framkalla det från vår verkliga värld, från vår verkliga existens, nämligen den psykiska världen. Vi kan framkalla bilder från den psykiska världen, där de är bevarade. Det vi upplevde i går, och som genom våra sinnen formades till vår upplevelse, har blivit bevarat, och därifrån kan vi kalla tillbaka upplevelserna i vårt medvetande. En stor cirkulation, en stor skapelse, försiggår således utanför den fysiska världen, och detta är alltså medvetande eller mentalitet. Här försiggår en skapelse i detaljer. Vi kan ju minnas träd och färger, människor, djur, växter, allt det vi har upplevt i den fysiska världen. Allt det kan vi i denna stund uppleva med färger och detaljer, former och gestaltningar. När det existerar i sådana detaljer, måste det vara uppbyggt av materia i den andliga världen, och det är det ju också. Den andliga världen är inte en detaljlös värld, det är ju just en värld som är uppbyggd av planer, tankar, vetande, medvetande, och det är något av denna värld som har blivit materialiserat på det fysiska planet.

Det vi ser runtom i världen är alltså materialisationer från den andliga världen, och därigenom kan vi således lära en hel del. Stjärnuniversumet består av alla dessa materiella partiklar som vi kan iaktta som klot, solar, vintergator och stjärnsystem. När vi kan iaktta dessa och samtidigt vet att de är resultat av mentalitet, kan vi därigenom börja förstå vår egen organism, då den är fullständigt analog med stjärnuniversumet.

Människans organism består av atomkärnor och elektroner, solar och planeter. Mikrokosmos, mellankosmos och makrokosmos

311. Vår organism, som är ett väldigt stort stjärnsystem, är uppbyggd av en mångfald av atomkärnor och elektroner. Det visar ju att organismen motsvarar världsalltet. I det ena fallet ser vi nedåt i det mikrokosmiska, i det andra uppåt i det makrokosmiska, där vi har gränsen för våra sinnen. Men det är samma sak. Mitt emellan stjärnsystemen uppe i makrokosmos och stjärnorna nere i mikrokosmos existerar den för oss detaljerade världen.

Vi ser inte detaljerna i det mikrokosmiska och det makrokosmiska. Det ligger utanför det som är syftet med vår förnimmelse. Där ska den inte berätta för oss om de detaljer och ting som vi nu upplever i mellankosmos. Vår upplevelse i mellankosmos är den direkta uppenbarelsen av livet, av

Guds plan, av naturens mening eller livets mening. Alltsammans är uttryckt i detalj i det vi kan uppleva här. Det vi inte kan uppleva här i den detaljerade världen, och de gåtor som uppstår, kan vi få en förklaring på, eftersom det finns en gammal regel som säger "som i det stora, så i det lilla", och "som i det lilla, så i det stora."

Vår vilja kan utlösa elektriska krafter i tomrummet. Alla sjukdomar kan ledas tillbaka till medvetandeplanet

312. Nu kan vi föreställa oss att vår egen organism också är ett stjärnsystem bestående av solar, som också har planeter som är fullständigt levande. Alla dessa solsystem är under kontroll. Jag kan röra mina armar. I det ögonblick då jag rör mina armar, är det flera system som har satt i gång i tomrummet mellan alla de atomer som mina armar och mina fingrar består av. Blod, nerver och det hela, alla dessa system har jag satt i gång igenom tomrummet mellan mina atomer. Således ser vi gudomen i detta universum. Vi får en förklaring på vad som är bakom det stora universum. Universum fungerar genom att tingen kommer från den osynliga världen. Allt dirigeras från den osynliga världen, precis som hos oss, alltså får vi en bild av världsalltet. Det avslöjas för oss som en levande organism för ett tänkande väsen. Det kan vi inte komma ifrån, eftersom det hela tiden manifesterar planer och avsikter. Vi ser dessutom att slutresultatet av denna planmässighet, av denna skapelse, alltid oundvikligen och orubbligt är till glädje och välsignelse för levande väsen.

Vi ser att det finns ett samband mellan våra organismer och världsalltet. Varje enskild människa är faktiskt en gud i ett universum. Vi bor i tomrummet mellan våra atomer och elektroner. Men hur har vi förbindelse med dessa atomer och elektroner? Det har vi genom vår vilja, vår önskan och vårt begär. När jag önskar vifta med handen, är det ju en psykisk kraft som utlöses. Denna psykiska kraft hör till det vi kallar elektricitet. Hela denna andliga värld är elektrisk och består av många serier eller grader av elektricitet. Alla organismens funktioner försiggår genom elektriska strömmar som vi sätter i gång med vår vilja. Viljan är en kombination av elektriska krafter, vår tankegång är en kombination av elektriska krafter.

När vi tänker, är det elektriska funktioner som äger rum. När jag rör mina fingrar, är det elektriska funktioner. Det är också tydligt eftersom hjärnan visar sig som en strålände radioapparat, en mottagarapparat och en avsändarapparat. Förbindelsen mellan det psykiska väsendet och alla de fysiska detaljerna runt om i organismen går genom hjärnan. Precis som vi har ledningar till ljusnätet osv., har vi också ledningar ut till de olika delarna i vår organism. Det visar ju tydligt nog att det är något befallande, något dirigerande, något som uppenbarar sig genom tingen, och det är alltså det andliga väsendet. Vi har alltså en funktion som är ännu högre än det vi säger till vår nästa eller det vi skapar i fysisk materia. Denna högre funktion, alltså funktionen i tomrummet mellan våra atomer, sorte-

rar under vår vilja, och det är den som administrerar eller dirigerar våra mikropartiklar, våra atomer, elektroner osv.

Här på det mellankosmiska planet har vi med synliga väsen att göra, och här har vi det vi kallar vårt sätt att vara. Liksom vi genom detta sätt att vara kan komma att uppleva katastrofer därför att vi har handlat felaktigt, så kan vi också komma att uppleva katastrofer i tomrummet mellan atomerna. Atomerna kommer därigenom ur funktion, och dessa delar av det universum vi består av, kommer då också ur funktion och blir sjuka.

Alla sjukdomar kan således ledas tillbaka till medvetandeplanet. Det är något av det allvarligaste att förstå för den människa som vill börja hjälpa Försynen med sin egen utveckling, med att göra sig själv färdig, med att utveckla sig till att bli den färdiga människan som Guds avbild. Det är mycket viktigt att hon inte i blindo undviker att vara ond, och att hon inte av okunskap låter bli att utföra onda handlingar av det skälet att man menar, att det är bäst att låta bli det. Det är självklart utmärkt, men det är mycket mer strålande att man är medveten om hur man ska handla och om vad som sker.

Rapporterna från vår mikrovärld går genom vår hjärna. "I det lilla som i det stora."

313. Hur kan vi nu uppleva vad som sker i vår atomvärld, i vår mikrovärld? Jo, det kan vi uppleva eftersom rapporterna från denna värld går genom vår hjärna. Det är ju det som bildar vårt medvetande och våra tankar. Så snart det gör ont någonstans, får vi veta det. Genast går det bud genom hjärnan till vårt jag. Vi söker oss då till läkare, vi söker få det sjuka stället läkt. Alltså blir det också här synligt att det finns en försyn, att det finns ett överväsen som har i sin hand att beskydda ett visst område. Således har vi i vår hand att beskydda vår fysiska organism. Det låter kanske märkligt, men kosmiskt sett är atomernas solar de kraftcentrum, inom vilka olikartade tankekrafter sänds ut och håller organismen vid liv. Några av elektronerna, dessa små planeter som finns omkring de små solarna, är bebodda med animaliskt liv, på så vis att de i sin omätligt mikroskopiska värld är i stånd att få en fysisk upplevelse på nästan samma sätt som vi, naturligtvis i en annan variation, men enligt samma princip. Här ser vi att det blir precis som i ordet "i det lilla som i det stora".

Nu kan jag självklart inte bevisa det för er i ett så kort föredrag, men det är heller inte meningen. Jag pekar bara på realiteter som ligger inom ert förnimmelseområde, där ni kan träna upp er till att börja tänka i de banorna, och då kommer ni att kunna förstå det. För att kunna bli vetande på dessa fält, där ni annars inte brukar uppleva eller förnimma, får ni nu lämna den fysiska världen. Ni får nu lämna mellankosmos och gå med mig ned i mikrovärlden. Det kanske verkar vara mycket svårt. Ja, det är svårt, om ni vill ha med er fysiska kropp, för detta låter sig inte göras. Det är ju kroppen vi ska gå in i.

Men vem är vi? Ja, vi är ju jaget, det eviga väsen som är höjt över tid och rum; därför kan detta väsen gå in i det minsta likaväl som i det allra största. Det finns inga gränser för hur det kan röra sig eller förnimma och uppleva. Nu sker det på ett mycket lättare sätt än ni kanske tänker er, för det ska ju göras genom ett tankeexperiment.

Genom ett tankeexperiment uppförstoras den mänskliga organismen till ett universum

314. I vår tanke måste vi föreställa oss att vi ser en mänsklig organism som är uppförstorad, så att den fyller hela det universum vi kan se hundratusentals ljusår ut i världsrymden. Då är det inte svårt att förstå, att vi inte kan se att det är en människa. Det blir något helt annat vi ser. Vad ser vi då? Jo, då ser vi faktiskt detsamma som vi nu ser. Vi ser en himmel med vintergatssystem, stjärnsystem osv. Det är bara den skillnaden att det är våra egna atomer, det är våra egna system, vårt eget hjärtsystem, lungsystem, tarmsystem, vår egen muskulatur osv., som vi ser som särskilda stjärngrupper. Nu ser vi tomrummet mellan våra mikroväsen, våra mikropartiklar.

Vad kan vi nu lära av det? Jo, vi kan fullständigt nå fram till att se vilken roll vi spelar i detta universum. Vi kan iaktta våra tankearters inverkan på de olika systemen. Vi sänder ju en ström av tankar genom vårt medvetande, och dessa tankar har var sitt särskilda reaktionsområde, precis som andra materier.

Det finns något som heter saltsyra. Det verkar inte som grädde, och grädde verkar inte som saltsyra. Salt verkar inte som socker, och socker verkar inte som salt. Varje liten kraft eller materia utlöser sin särskilda reaktion. Vårt medvetande, de tankar, den kunskap eller den okunskap vi manifesterar här i det dagliga livet, är en ström av tankearter med var sin särskilda reaktion. Dessa tankearter har till uppgift att uppladda atomerna, som är som ett slags batterier; de ska laddas upp, för de ska nämligen hålla liv i systemet. De ska hålla liv i alla de små elektronerna som är med om att bilda den materia vi består av. De ska till exempel bilda hjärnmateria och nervmateria. De ska bilda lungmateria och blodmateria, de ska bilda muskelmateria, de ska bilda skelettmateria. De blir inte till av sig själva, men hur blir de då till? Det står inte ett väsen och säger att nu ska vi göra ett skelett, och nu ska vi göra det och det. Så går det inte till. Det sker mycket enkelt, liksom våra ögon blev till och våra öron blev till. Det sker genom dessa automatiska krafter som en gång har blivit bundna genom medvetande, genom intellektualitet, som har blivit formade och nu existerar som en automatisk utlösning.

Nedbrytande tankar och lyckobringande tankar

315. Det är inte allt som är automatiskt. I vårt dagliga medvetande är det en hel del som står under viljans kontroll, och det är här som tingen ibland går fel, därför att man saknar vetande. Genom de rent synliga och

materiella tingen, till exempel när människorna ska bygga ett hus eller skapa ett tekniskt verk, har de blivit mycket duktiga och vet hur de ska använda de olika materierna. Materierna ska sättas samman på ett bestämt sätt, annars kan de inte uppfylla det färdiga resultatet på det sätt som är meningen. Däremot är det annorlunda när vi tänker. Många okontrollerade tankar går genom hjärnan, många tankar är högst ohyggliga. Men många angenäma tankar går också genom hjärnan. Ibland är det hat, hetsiga och vrede tankar, som går genom hjärnan. Vid andra tillfällen är det ömsinlighet, kärlek osv.

Människorna tänker ju inte på vad det betyder att hela denna serie av stoff går genom deras mentalitet och genom deras tomrum. De tänker inte på att det betyder något särskilt. Tankarna har ett yttre mål, till exempel en annan människa. En människa kan vara arg och vilja hämnas på en annan människa. Hon vill slå ner på denna människa, men hon anar ju inte, att innan hon kan det, har hon måst sätta särskilda system i rörelse genom att upplåta särskilda atomer för att kunna utlösa den spänning och den kraft som gör att den människan slås ner. Hon anar inte att dessa krafter inte bara förstör den andra personen som de riktas emot, utan också, genom att de passerar hennes eget atomsystem, har haft en förgörande verkan i hennes egen kropp.

Saken är nämligen den, att människan befinner sig på ett stadium där hat och vrede, hetsighet och bitterhet, inte längre är en livsbetingelse och därför är något som är skadligt. Det är något människan ska vänja sig av med, något hon är färdig med. Det är ett tillryggalagt stadium, och ju förr hon kan få det ur medvetandet, desto bättre. Det är meningen att hon själv ska hjälpa Försynen med att få det ur medvetandet och komma fram till de kärleksmanifestationer, de humana tillstånd, som vi redan har sett. Men här är vi inne i mikrofältet eller mikrovärlden och ska se hur det verkar inne i medvetandet, för där har det sin stora verkan.

När en människa tänker normalt, när hon inte är i djurisk affekt med vrede eller hat, när hon inte en längre tid går med bittra tankar mot någon eller något, när hon går och är glad, när hon lever någorlunda normalt i harmoni med sitt steg och inte är i fiendskap med något, försiggår ju det hela på ett sunt och angenämt sätt. Men en människa kan en längre tid också gå med tankearter som är nedbrytande. Hon kan vara bitter över en annan människa – det kan vara något i äktenskapet, det kan vara något mellan arbetare och arbetsgivare, och det kan vara något med ens livsställning, så mycket som tär och plågar. Det kan också vara olycklig kärlek som tär och tär. Resultatet blir ju att en sådan människa inte är lycklig. Vad innebär det att hon inte är lycklig? Det innebär att det finns några av alla dessa system som inte blir uppladdade med annat än giftiga stoffarter. Dessa atomer och elektroner kan inte befordra det liv som ska till. Bebudda världar dör, och väsendet kommer in i det sjukliga tillståndet att det bara får en bråkdelens glädje av den livsupplevelse som det egentligen skulle ha.

Livsupplevelsen skulle i allmänhet vara till glädje, och varenda dag skulle man rimligen vakna och vara glad över dagen. Det blir man ju när man så småningom ser att det finns en gudomlig styrning bakom. Men när så många människor i dag inte alls är glada, är mer eller mindre melankoliska, lite missnöjda, och går och plågas av ett eller annat, så är det något som har sin rot i mikrokosmos. Människan underminerar sin hälsa, och hon underminerar sina atomer. Men då den yttre världen består av dessa atomer, blir det också synligt där. Genom de följande bilderna och symbolerna ska vi se hur man genom tanken också skapar sin karma.

Symboler och bilder

Symbol nr 71

Ödeselement och talangkärnor under diskarnation

316. Symbolen visar det högsta fältet, vi kan inte komma längre in. Här är vi ända inne vid övermedvetandet, där det hela har sin början, och där all sjukdom ska bekämpas. Innan man kan bekämpa den längst inne, vaket dagsmedvetet, har man inte nått den verkliga fullkomligheten. Man måste börja med att göra det som andra säger är klokt att göra. När det har funnits världsåterlösare och profeter som har sagt till människorna: "Ni ska göra det så här, det är klokt att göra det så här", var det ju för att människorna inte alls själva kunde förstå något. Men i dag är det inte så. Den moderna människan förstår väldigt mycket, och hon är mycket högt utvecklad på det materiella planet. Hon har en väldigt stor tankeförmåga, och hon är i hög grad i stånd att kunna börja reglera sitt själsliv, sin tankeförmåga, precis som hon leder sin tankeförmåga när det handlar om något materiellt.

Arkitekten, ingenjören eller någon annan mästare i att skapa vet att det krävs kunskap, när det rör sig om att bygga upp något rent materiellt. Han vet också att om det blir ett fel i ritningen eller i uppförandet, inträffar en katastrof. Den moderna människan måste nu komma fram till att förstå, att de tankar som dagligen går genom medvetandet har inflytande på hela organismen. Några tankearter inverkar på hjärtat, några på magen och matsmältningen, andra på hjärna och nerver, andra på muskulatur och åter andra på skelettet. Det är således inte utan betydelse att man får dessa tankar under kontroll. Därför är det mycket viktigt att man får koncentrera sig på det, då man därigenom kan se sin karma eller sitt öde i hela dess vidd. Och inte bara det, man får se förklaringen på stjärnsystemen ute i världsrymden. Man kommer att förnimma att man är i en levande, arbetande, tänkande och vetande organism, med en lika stark önskan att skapa hälsa för sina mikroväsen som den önskan vi har, när vi förstår hur nödvändigt det är. Det är det som behövs för att man ska kunna uppnå att bli ett med Gudomen.

Symbol nr 45

Människokroppen som stjärnsystem

321. I samband med denna symbol måste vi göra ett tankeexperiment, där vi föreställer oss en människa som är så uppförstorad att hon fyller hela vår himmel så långt ut i världsrymden som vi över huvud taget kan iaktta. Där skulle vi inte se en människa, men från en viss synpunkt skulle vi se denna bild. Vi skulle se ett stjärnsystem eller en människoform därute, men den skulle bestå av solsystem, mer eller mindre tätt ligande, alltefter de strukturer som de bildar i organismen. Det kan ju förefalla märkligt att figuren ligger vågrätt och att vi inte kan se någon rörelse. Men när den är uppförstorad så mycket, måste vi komma ihåg att sekunder för ett makrokosmiskt väsen motsvarar århundraden eller årtusenden för oss. Således är våra liv så mikroskopiska att vi i förhållande till denna bild inte kan se någon rörelse. I förhållande till det lilla jordeliv vi har, är avstånden så stora att vi inte kan se den lilla rörelse som äger rum. Därför ser bilden ut att vara stillastående liksom de stora stjärnsystemen ute i världsrymden. Till och med väldiga spiraler som virvlar runt, förefaller stillastående. Så länge människan har sett på dem, har de skenbart inte flyttat sig, trots att de är i väldig rörelse. Men det beror på att människorna är så små i förhållande till dessa gigantiska områden. I detta panorama är den rörelse som kan ske under ett jordeliv så liten att människorna inte kan se det. Och på så sätt skulle vi se människan som ett stjärnsystem ute i världsrymden.

Nu kunde man kanske tro att allt detta bara är fantasi, men det är det inte. Det är verkligen ett faktum att människan ser ut så nedifrån mikrokosmos. Eftersom vi har fått hjärna, intellektualitet och förmåga att med tanken kunna forma stort och smått, är det inte fel att vi gör detta tankeexperiment. Det är något vi ska göra. Vi ska träna upp oss till att kunna gå uppåt och nedåt i makrokosmos och mikrokosmos med den intellektualitet vi har. Vi känner ju den mänskliga organismen därför att vi är livet i den. Vårt medvetande är i organismen, det är i tomrummet mellan partiklarna. Nu är partiklarna i figuren nog mer koncentrerade än i verkligheten, men det visas ju bara symboliskt.

Torsdag

Mikrokosmos

Version A

Vem vår nästa är

Kära vänner! I dag vill jag gärna tala till er om mikrokosmos. Genom studiet av mitt arbete liksom genom den undervisning som ni fick som barn eller genom er religion har ni lärt er att man skall vara god mot sin nästa, ja, att man rent av skall älska denna nästa. Vem denna "nästa" är har ännu inte helt gått upp för alla människor. Naturligtvis har man nog visserligen varit klar över att man med detta uttryck menar våra medmänniskor och i någon grad också djuren, ja, man kan kanske till och med i nödfall hålla med om att även växter i någon grad måste behandlas human, men att mikrokosmos hör in under samma begrepp ligger i hög grad ännu utanför de flesta människors livsinställning och dagsmedvetande.

Lyckan och livslagen

Det stora ledande budet: "Du skall älska din nästa som dig själv" och vars uppfyllelse är "hela lagens uppfyllelse" utgör därmed fundamentet för all sann lycka eller väsendets uppnående av det högsta välbefinnande, det fullkomligaste öde som livets upplevelse över huvud kan bjuda på. Men om denna uppfyllelse inte är fullkomlig, ja, om det finns blott en enda liten brist i denna uppfyllelse, kommer ifrågavarande individs öde, hans lycka och välbefinnande i motsvarande grad orubbligt att präglas härav. Ja, det finns inte en enda form av disharmoni inom ett väsens upplevelse av livet, inte ens den svagaste lilla tendens i riktning mot ett mörkt öde utan att denna har sin rot i en eller annan brist i uppfyllelsen av det stora budet. Detta gäller vare sig väsendet lider av en organisk sjukdom eller dess välbefinnande störs av en eller annan medmänniskas personliga förföljelse.

Ödeslagen och sjukdomar

Lagen bjuder ju: "Som man sår skall man skörda". Men här kan det kanske vara svårt för er att följa med. Medan ni möjligtvis nog kan förstå att en personlig förföljelse kan vara de yttersta konsekvenserna av en av er själva tidigare utlöst liknande förföljelse mot en medmänniska, även om denna händelse nu är utanför ert dagsmedvetna minne, ja, kanske ägde rum redan i ett tidigare liv, så torde det vara betydligt svårare för er att fatta *att cancersjukdom, en lunginflammation eller helt enkelt en förkylning eller liknande beror på* – bristande nästakärlek. Men detta är icke desto mindre i princip fallet.

Kärlek till människor, djur och växter är inte nog

Men detta betyder naturligtvis inte att föremålen för denna er bristande nästakärlek har varit medmänniskor, djur eller växter. Tvärtom, ni har kanske till och med i särskilt utpräglad grad talang för att visa sympati och kärlek mot de här nämnda livsformerna och är därmed vad man i dagligt tal kallar "en sympatisk, kärleksfull och god människa". Ni har kanske till och med nått så långt i denna form av uppträdande att er sympati och kärlek redan har börjat stråla tillbaka mot er från dessa väsen, så att ert öde här endast visar de allra bästa förutsättningarna för ett lyckligt välbefinnande. Om detta välbefinnande icke desto mindre störs av en eller annan mer eller mindre elakartad organisk eller kroppslig sjukdom och om denna störning också beror på bristande nästakärlek från er sida, avslöjas härmed att ni ännu inte helt uppfyller det stora kärleksbudet eller lagen för själva livets existens eller upprätthållande. Denna disharmoni i ert öde visar oss att detta att älska sina medmänniskor och att vara god mot djur och växter alls inte är tillräckligt för att garantera ett helt eller fullkomligt lyckligt öde, även om ett harmoniskt och lyckligt förhållande mellan er själva och dessa era medväsen naturligtvis är någonting mycket gott och ibland kanske kan se ut som själva kulminationen av lycka.

Sjukdomar beror på bristande kärlek till mikrokosmos

Vid varje sjukdom eller vid varje rent kroppsligt ont är ni alltså föremål för något obehagligt som bryter in och stör ert annars så goda välbefinnande. Detta obehagliga visar er *att det finns områden* i ert liv eller öde *där ni inte skördar välbefinnande*. Men om ni inte skördar välbefinnande, utan däremot obehag, måste det finnas områden i detta ert öde där ni har *"sätt"* *dessa obehagligheter*. Var skulle de annars komma ifrån? – Man kan inte så råg och av denna sådd skörda vete. Man kan inte genom att manifesteras betingelserna för obehag uppleva behag. Denna upplevelse kan naturligtvis endast utlösas genom att man manifesterar de betingelser som framkallar behag. Att ni själva har utlöst de betingelser som förorsakat er nuvarande eventuella sjukdom eller störning av ert välbefinnande, är i de flesta fall helt obekant för er. Ni är endast dagsmedvetna om att ni har blivit föremål för detta onda eller sjukdomen och vänder er i er vända till en läkare eller till ett väsen som ni menar kan råda bot på ert lidande. Och detta är naturligtvis det enda riktiga. Där ni inte själva kan behärska er sjukdom måste ni självfallet vända er till de kapaciteter som har möjlighet att hjälpa er. Men detta betyder naturligtvis inte att dessa kapaciteter helt kan hjälpa er, även om de måste betraktas som Gudomens utsträckta hjälpande hand och i många fall kan råda bot på misären.

Läkarnas rent fysiska insats är dock människokärlek

Dessa kapaciteter, vilket huvudsakligen vill säga läkare eller vetenskapsmän, är ännu forskare på de särskilda, speciella områden där det handlar

om kroppsliga företeelser, de måste i många fall treva sig fram. Deras väg går stundom över hundratals experiment, innan de uppnår ett resultat varmed de kan bekämpa det onda. Och när de äntligen har hittat de betingelser eller det medel varmed det onda fysiskt kan bekämpas, betyder det i många fall endast en rent död yttre materiell företeelse, fullständigt grundad på en hundraprocentigt yttre fysisk syn, utan att de har någon som helst aning om vad det är som i själva verket försiggår, kosmiskt sett eller sett inifrån. De arbetar med tingen som död materia eller dött stoff. De lappar på en organism, syr och opererar på denna *som en skomakare opererar på en sko*. Men Gud ske lov för det. Att de har lyckats göra detta med så stor framgång som fallet är och att de genom sin kallblodighet, sina starka nerver och sin fysiska insikt i högre eller lägre grad har återgett mången trasig, lemlästad och sårad organism dess rörlighet, är ju ett av de moderna underverk för att inte säga mirakel som de i dag med sin kärleksfulla insats ger tusentals och åter tusentals människor.

Behandling av symptomet avlägsnar inte sjukdomsorsaken

Men att kunna lappa och restaurera någonting skadat är inte alltid detsamma som att ha *bekämpat de orsaker* som förorsakade skadan. Och så är det också här, där det gäller sjukdomsorsaker eller skada på organismen. Att en läkare botar ett brott på en arm eller ett ben, som förorsakats av ett fall i halt väglag, är ju inte en garanti för att inte också andra faller och skadar sig i halt väglag. Att bota verkan är inte alltid detsamma som botandet eller avlägsnandet av verkans orsak. Det hala väglaget måste bekämpas eller göras verkningslöst genom sand eller grus, om inte fler vägfärdande skall komma till skada genom fall eller snubbling. Att en läkare har kunnat bota ett allvarligt magont hos en patient garanterar ju inte att inte andra människor får samma sjukdom. Om en sådan garanti skall kunna skapas, måste man upptäcka sjukdomsorsakens natur, så att man kan bekämpa den, innan den hinner bli sjukdom i organismen, på samma sätt som man bekämpar det hala väglaget, innan någon kommer till skada i detta.

Sjukdomsbekämpning genom vaccination

I denna bekämpning har man vad gäller många sjukdomar nått långt genom att man har upptäckt de små mikroberna: bakterier, baciller och kocker, som med sin parasittillvaro i de levande organismerna ger upphov till ifrågakarande sjukdomar. Med upptäckten av dessa små mikrobers parasiterande, liv eller natur har man blivit i stånd att bekämpa dem med hjälp av en för var och en av dem särskild form av serum. Genom inympning av denna i organismen har man helt eller delvis kunnat göra denna immun mot motsvarande sjukdom. På detta sätt är man alltså i stånd att göra organismerna immuna mot olika farliga sjukdomar. Men även om denna människans utvidgade kunskap på detta område utifrån en viss synvinkel är en utomordentligt stor välsignelse, varigenom tusentals

människor har kunnat undgå en onaturlig undergång för sin organism, ja, har varit det enda medel varigenom de har kunnat bekämpa eller få bukt med farliga epidemier, så är denna kunskap eller denna förmåga alls inte uttryck för den höjdpunkt eller den kulmination som hon efter hand kommer att uppnå på detta område. *Efter hand kommer människan att kunna göra organismen immun mot sjukdomarna genom sin egen kraft* och kommer därmed att ha uppnått den absolut högsta förmågan i betjäning och vård av sin organism eller detta det mest komplicerade, mest fullkomliga och underbara instrumentet eller redskapet för sin upplevelse av livet.

Fördelar och nackdelar vid vaccination

Visserligen är serumbehandling eller vaccination något mycket gott för mänskligheten, ja, under en viss period eller på vissa stadier av dess utveckling rent av oumbärlig, men det kan inte förnekas att dess karaktär i sig själv är något onaturligt för själva organismen och därför liksom allt annat onaturligt efter hand kommer att övervinnas eller bekämpas av den mänskliga anden. Att den används av människan är inte därför att den inte är ett "ont", utan därför att den är ett "mindre ont" än själva den sjukdom som den skall förebygga. Att den är ett "ont" kan inte förnekas. Dess framställning innebär ofta lidande och obehag för djur, liksom själva dess verkningar i den mänskliga organismen ju också till en viss grad är giftiga eller på sätt och vis innebär en brutalitet mot organismen och förorsakar den lidande, vilket tolereras endast därför att den är ett medel att bekämpa ett större ont. Till detta kommer också att det finns organismer för vilka den kan vara farlig, organismer som alls inte reagerar på samma sätt på dess verkningar som allmänt gäller för massans eller flertalets individer, utan är långt mer sårbara än dessa. Ja, det kan till och med vara fråga om livsfara. I sådana situationer kan det ju vara ett större ont att vaccineras än att alls inte vaccineras. Men då man inte kan veta detta i förväg, blir själva frågan om vaccination eller icke-vaccination ganska problematisk, eftersom många människor fruktar den eventuellt ogynnsamma utgången av behandlingen.

Om vaccinationens tillrädlighet

Men eftersom vaccination som sagt har gett mänskligheten ett utomordentligt välsignelserikt stöd i kampen mot våldsamma organismnedbrytande epidemier, har räddat tusentals människor från en alltför tidig död och alltför tidigt ger mänskligheten detta stora stöd, *kan man inte utan vidare i dag ignorera den eller avråda människor från att låta vaccinera sig*, ty man kan då komma att stå i den situationen att den människa som man avråder vaccination just är en människa som är mycket mottaglig för en av de sjukdomar som vaccinationen kan skydda henne mot. Å andra sidan kan det också vara förenat med en viss risk att tillråda en människa vaccination, ty då kan situationen ju bli den att man står inför en av de människor för vilka vaccinationen är farlig. Som ni ser här kan såväl tillrådan som

avrådan vad gäller vaccination få högst ogynnsamma följder. Men det som talar för en tillrådan är alltså den omständigheten att procenttalet för närvarande är mycket mindre för dem som inte tål vaccinationen än för dem som tål den. Vaccination med ofarliga och sjukdomsförebyggande verkningar förekommer ännu i långt fler fall än vaccination med direkt farliga följder. Om man vågar tillråda vaccination på grund härav blir sålunda här en individuell samvetsfråga.

Inte ens ett riskfritt vaccin löser problemet

Vaccination eller serumbehandling är sålunda inte riskfritt och inte utan obehag, även om den för närvarande är outhärlig i den jordiska människans nuvarande tillstånd. Men just på grund av att den ger obehag och kan innebära livsfara genom att användas, är det uppenbart att den inte är helt fullkomlig och därför inte heller är den absolut naturliga och slutgiltiga lösningen på problemet. Dessutom finns det ju också många sjukdomar eller kroppsliga lidanden där vaccination eller serum är helt utan verkan. Men även om man kunde skapa ett serum för varje slag av lidande, skulle problemet därmed inte vara löst. Det är visserligen gott att kunna lappa och laga eller reparera sönderslagna ting, men själva den olägliga sönderslagningen har därmed inte avlägsnats. Tingen kan alltjämt slås sönder för tidigt, så länge själva betingelserna härför inte har avlägsnats. Som jag tidigare har nämnt är det på samma sätt med organismerna. Även om läkarvetenskapen efter hand har blivit utomordentligt skicklig på att inte endast bota många sjukdomar, utan också förebygga många lidanden, så har den dock därmed inte uppnått den absolut högsta eller fullkomligaste lösningen på problemet, så länge bekämpandet och förebyggandet endast upprätthålls av medel som man bara kan framställa genom andra väsens lidande och död. Jag tänker här på de många hundratala djur som förlorat sin hälsa eller sitt liv genom vivisektion.

Djurs lidande genom serumframställning

ropar till himlen angående detta av den jordiska mänsklighetens nöd och vanda utlösta slagfält, denna dödszon och detta helvete för myriader av väsen. Att detta tillstånd, hur outhärligt det än måste sägas vara för närvarande och hur ändamålsenligt det än är i upprätthållandet av den jordiska mänsklighetens hälsa, kan det omöjligt var den grund för hälsans upprätthållande som Försynen har avsett som den slutliga lösningen i skapandet av det fullkomliga jordmänniska välbefinnandet. En hälsa och ett kroppsligt välbefinnande som endast kan upprätthållas genom andra väsens plåga, död och undergång kan omöjligt utgöra det stora målet för den gudomliga skapelseplan som utlovats. Hur mycket lidande och hur mycket lemlästning tror man inte att det har kostat dessa yngre medväsen i utvecklingen eller livet att ha tvingats ställa sina sunda och friska organer inte till förfogande som material för forskarens försök, hans kniv, hans giftpreparat och serumframställning för att tala om de många andra

smärtsamma och lemlästande ingrepp som i vetenskapens namn kan företagas av den auktoriserade experimentatorn? – Jag skall inte dröja vid de eventuella ohyggligheter som här kan manifesteras, om forskaren inte hör till dem som uteslutande arbetar med dessa ting som ett ”nödvändigt ont”, utan hör till dem för vilka vivisektion är en sann njutning, är en kamouflerad möjlighet att få en överdriven onaturlig läggning tillfredsställd: sjuklig vetgirighet och perversitet. Men även om man bortser från denna sistnämnda eventualitet och betraktar den som utesluten inom den auktoriserade forskningen, blir det ändå tillräckligt med lidanden som människorna som ”himmelriket”. Vad tjänar det till att människorna får slut på sina krig, får slut på hat och antipati och visar stor vänlighet mot medmänniskorna, om upprätthållandet av deras hälsa och välbefinnande kräver att de dagligen måste intaga så och så många droppar av ett eller annat preparat, måste vaccineras mot det ena eller andra onda med det eller det serumet, vars framställning endast kan ske genom sjukdom, lidande och undergång för andra väsen i kött och blod? – Att dessa andra väsen är ”yngre” i utvecklingen än den jordiska människan upphäver inte det femte budet: ”Du skall icke dräpa”, liksom det inte heller kan förändra det eviga kosmiska facit: ”Vad en människa sår, det skall hon också skörda”. Ett ”himmelrike” i vilket man sår och skördar lidande, mord och dråp, är inte något ”himmelrike”, utan en lidandets zon helt analog med den som de jordiska människorna i dag så starkt kämpar för att befrias från.

Kärlekslagens alltomfattande natur

Som ni ser här är en genomförd människokärlek absolut inte tillräcklig för att leda er ut ur alla lidanden. Det stora kärleksbudet säger ju inte heller: ”Du skall älska dina medmänniskor som dig själv”, men däremot som bekant: ”Du skall älska din nästa som dig själv”. Begreppet ”nästa” täcker alltså över långt mer än medmänniskorna. Det täcker över ingenting mindre än alla levande väsen och därmed över alla former av liv. Om det inte uppfattas på det sättet och lagen därför inte heller uppfylls i förhållande här till, kan inget väsen uppleva det fullkomliga ”himmelriket”. Det kan genom människokärlek och kärlek till djuren och växterna visserligen uppnå ett lyckligt förhållande mellan sig och dessa livsformer, men denna sympati eller denna uppfyllelse av kärlekslagen är alltså inte tillräcklig för att den på något sätt skall kunna garantera er en fullständig organisk eller kroppslig hälsa. Er organism kan sålunda trots er stora vänlighet mot djur och människor starkt undermineras, försvagas, ja, behäftas med så mycket sjukdom att en invaliditet eller en alltför tidig död kan inträda. Att detta är ett ont som den mänskliga anden också måste övervinna, är naturligtvis en självklarhet, eftersom ett ”himmelrike” eller en lycka utan denna övervinnelse endast kan vara detsamma som en sol vars strålande ljus helt eller delvis förmörkas av fläckar.

Framtidens sjukdomsförebyggande

Som jag tidigare berättat för er har man uppnått förmågan att bekämpa eller förebygga många av dessa "fläckar", vilket alltså vill säga sjukdomar i organismen, med olika former av serum eller preparat som mer eller mindre framställts på bekostnad av andra väsens (djurens) hälsa och välbefinnande. Man överträder alltså här lagen om nästakärlek, eftersom djuren ju också hör till ens "nästa". Den uppfunna formen av förebyggande av sjukdomar är alltså inte fullkomlig och måste genom den mänskliga andens utveckling i kunskap och vetande till sist vika för en bekämpningsform eller ett förebyggande av sjukdomar som inte på något sätt kostar hälsa och välbefinnande för något annat väsen, men därmed skapar harmoni och lycka för alla väsen. En sådan bekämpningsmetod eller ett sådant förebyggande är inte någon kamp och därför på intet sätt krig och lemlästning eller ödeläggelse av liv och välbefinnande för andra väsen, utan är själva det fullkomliga livet, själva den totala uppfyllelsen av nästakärlekens bud. Och det är ju uteslutande på denna uppfyllelse som den högsta formen av upplevelse av liv, som i Bibeln betecknas som "den heliga anden" och i mitt huvudarbete "Livets Bog" som "kosmiskt medvetande", vilar.

Livets stora huvudstruktur

För att uppnå att bli *ett* med en sådan fullständig uppfyllelse av nästakärlekens bud och den härmed förenade sjukdomsfria tillvaron är det nödvändigt att lära sig förstå själva livets stora huvudstruktur. Den kan från en bestämd synvinkel indelas i tre stora kosmiska huvudområden, nämligen "mikrokosmos", "mellankosmos" och "makrokosmos". Tillsammans utgör dessa tre "kosmos" hela världsalltet, universum och livet. De utgör sålunda tillsammans det enda som vi vanligtvis annars brukar beteckna med begreppet "kosmos". Att vi indelar detta "kosmos" i tre "kosmos" eller avdelningar är för att markera det perspektiviska förhållande i vilket vi med vår organism själva står inför detta omätliga världsallt. Vi förnimmar oss alla var för sig som centrum eller mittpunkt i detta världsallt, var vi än går eller står eller befinner oss. Vi är i stånd att manifesteras tanke, vilja och rörelse eller utlösa krafter, liksom vi är i stånd att se en hel mängd andra väsen utrustade med liknande egenskaper och anlag. Denna syn sträcker sig alltså, förutom att omfatta oss själva och våra medmänniskor, också till djuren och i någon grad till de livsformer som vi kallar växter. Och det är alla dessa livsformer, vilka är mer eller mindre besläktade med vårt eget framträdande, som jag har gett namnet "mellankosmos".

Vad människan upplever som liv

Till mellankosmos hör också en hel del av de förekommande framskridna – självständiga, men dagsmedvetet sovande kristalliseringsformerna. Och här är den stora gränsen för den vanliga jordiska människans förmåga att direkt uppleva livsformer eller väsen utanför sitt eget framträdande. Och

*det har ju också i århundraden varit skick och bruk att uppfatta alla de ut-
anför mellankosmos verkande krafterna och skapelseprocesserna som
”döda” eller ”livlösa” materier. Som måttstock för liv har man sålunda
endast använt ting vilkas rörelseart liksom människans gav uttryck för
medvetet viljemässigt handlande och framträdande. Det var därför som
man inte räknade med växtformerna som verkliga uttryck för liv. De pro-
menerade ju inte omkring eller gav uttryck åt någon särskild dagsmed-
veten vilja och förmåga såsom människan och djuret. Det är först genom
intellektuell forskning som det börjar gå upp för den jordiska människan
att växten också utgör en form av liv, även om den visserligen varken kan
tala, le eller gråta i en så omfattande grad som hon. Forskningen visar
alltså att växten i princip lika väl som djur och människor kräver näring,
ljus och värme för sin existens. Dess tillvaro är lika nödvändig som dessa
väsens. Ämnesomsättning eller omskapande av materia är ”matsmält-
ning”, är växande och organismskapande. Man börjar i växtens natur eller
liv igenkänna samma huvudprinciper eller företeelser som dem som är de
ledande och bärande i vårt eget liv.*

Utvecklingen och jordens historia

Man börjar förstå att skillnaden mellan detta liv och växtens liv endast är
en *gradskillnad*, ja, i själva verket endast utgör en *fråga om mental växt*.
Växten kommer en gång att bli djur, liksom djuret och människan endast
utgör den framskridna eller mer utvecklade växten. Denna skala av väx-
ande överensstämmer ju också helt med vad jordens historia själv är ut-
tryck för. Djuren och människorna har ju inte alltid förekommit på jorden.
*En gång var vegetationen eller växtlivet det fullkomligaste eller högsta exi-
sterande på dess yta.* Sedan kom det en period då *djuret* började visa sig
på den jordiska scenen och utifrån vars liv den *begynnande människan*,
som i dag behärskar jordklotet som den högsta livsformen, härstammar.
Om inte dessa två sistnämnda livsformer, djuret och människan, är växt-
livets fortsättning i form av utveckling och mental växt, varifrån har de
nämnda formerna då kommit? – De kan ju inte ha uppstått ur ingenting.
Av ”ingenting” kan det omöjligt komma ”någonting”, lika litet som ”någon-
ting” kan bli till ”ingenting”. Men om livet sålunda här visar sig ha vuxit
fram från växtväsendet, varifrån har då detta väsens liv vuxit fram? – *En
gång fanns det ju inte heller växter på klotet.* Betyder då detta att djurets
och människans liv började i själva växtväsendets organism? – Finner vi i
denna organism sålunda gränsen mellan liv och död? – Ruvade döden,
före växtens existens, över klotet? Var det total stillhet, orörlighet eller
energilöshet överallt i dess sfärer i detta avlägsna förflutna? – Nej, det var
det inte, tvärtom.

Fredag

Rörelse är livets orubbliga kännetecken

Överallt i klotets sfärer härskade våldsamma rörelser, högexplosioner, larmande flodvågor av glödande materiemassor, och orkanliknande stormar rasade fram genom dess eldatmosfär. Varifrån all denna energi? – Kan själva döden, den absoluta stillheten, den totala livlösheten åstadkomma en så våldsam manifestation av rörelse? – Kan "rörelse" framträda som det livlösas orubbliga eller absoluta kännetecken? – Är det "döden" som åstadkommer "rörelse" eller är det "livet"? – Om det är döden, vilket vill säga den absoluta livlösheten eller stillheten, är det alltså denna stillhet som har åstadkommit "rörelsen". Men hur kan en absolut stillhet åstadkomma "rörelse"? – Tror man inte snarare att det är själva "livet" som åstadkommer "rörelsen" och att denna sålunda är dettas orubbliga kännetecken? – Ser ni inte var och en, kära vänner, i ert eget framträdande eller inför er egen upplevelse av livet att "rörelse" och "stillhet" är skiftande uttryck för er egen vilja och kunskap? – Att tro att rörelse kan vara uttryck för något som helst annat än liv är att vara inhöljd i den största och djupaste övertro eller villfarelse som kan finnas. Livet är "rörelse". "Döden" är "stillhet".

En förnimmelsemässig upplevelse av stillhet

Men en absolut stillhet finns inte. Varje förnimmelsemässig upplevelse av "stillhet" eller "orörlighet" är endast upplevelsen av frånvaron av kontrasten mellan två rörelser av olika hastighet. Där vi inte har denna kontrast tycker vi oss uppleva stillhet. Det är ju just härigenom som vi tycker att jorden utgör en fast och stillastående företeelse för oss. Den i förhållande till jordens rörelse långsammare eller snabbare rörelse som behövs för att vi direkt skall kunna förnimma eller uppleva jordens egen rörelse, kan vi endast få av solen och de andra planeterna i det vädersträck som jorden tillhör. Men dessa himlakroppar är så långt borta i rymden, att dessa i förhållande till vår egen himlakropp blir så att säga av mikroskopisk natur. Deras rörelse blir därför i detta väldiga fysiska perspektiv, i vilket vårt öga ser dem, likaså av en mikroskopisk natur, ja, till och med i en sådan grad att de alls inte utgör någon för vårt öga direkt synlig rörelse och kan därför inte i detta perspektiv utgöra den i förhållande till jordklotets rörelse långsammare eller hastigare rörelse som är nödvändig för att vi i samma perspektiv direkt skall kunna se jordens rörelse. I vårt fysiska perspektiv ser det därför ut som om dessa avlägsna detaljer står stilla. Detta utestänger därigenom för oss den direkta åsynen av jordklotets rörelse, genom att detta klot också måste tyckas stå stilla, eftersom det ju inte uppstår några direkt synliga kontraster i förhållandet mellan detta och de avlägsna företeelserna i perspektivet.

Fasta punkter som dold rörelse

Det är ju samma princip som vi blir vittne till bakom kupéfönstret i tåget. Medan det är lätt att konstatera tågets rörelse på de närmaste detaljerna eller omgivningen längs banan, blir det svårare och svårare att konstatera tågets rörelse på omgivningens detaljer, ju längre bort dessa befinner sig ute i horisontens periferi. Från det framrusande tågets kupéfönster kan man sålunda i en viss situation under längre tid se på avlägsna bergstoppar utan att därigenom upptäcka den platsförändring på tjugtals kilometer som eventuellt har ägt rum med ens eget själv under den tid man har njutit av utsikten. Alla för sinnena direkt framträdande "fasta punkterna" kan alltså endast finnas som jämviktspunkten mellan två rörelsearter. De utgör alltså en verkan av "rörelse". Utan "rörelse" skulle de inte kunna existera. Det vi upplever som "fasta punkter" är sålunda i själva verket endast en dold form av "rörelse". Denna dolda rörelse blir synlig i samma ögonblick som vi står inför en ny rörelseart som avviker från den jämvikt eller det stillastående i det eller det förnimmelseobjekt som vi i förväg är inställda på. Men om denna nya rörelseart inte framträder inför det nämnda förnimmelseobjektet, fortsätter detta att utgöra den jämvikt eller den "fasta punkt" som vi på förhand uppfattade det eller bedömde det.

Av sådana "fasta punkter" eller "jämviktstillstånd" mellan "rörelserna" är hela vårt förnimmelseområde uppbyggt. Det är nämligen dessa som utgör allt vad vi uttrycker under begreppen "stoff" eller "materia". I den dagliga tillvaron skiljer vi ju mellan "rörelse", som ju är detsamma som "energi", och "stoff" eller "materia". Varje form av stoff eller materia, av vilken art det än må förekomma, vare sig det är materialet i våra kläder eller utgör materialet för byggandet av våra bostäder, vare sig det är järn, koppar, guld eller platina eller utgör materialet för vår näring, ja, det spelar ingen roll om det utgör de materier som representerar vårt eget kött och blod, vår hjärnas och vårt hjärtas substanser, våra bruna eller blå ögons färgämnen eller det är våra körtelfunktioners sekret, alla företeelser som sålunda hör hemma under begreppet "stoff eller "materia" är i själva verket endast "dold rörelse".

Mikrorörelsen i materien är uttryck för tanke, vilja och begär

Ämnet är naturligtvis alltför omfattande för att det fundamentalt skall kunna fördjupas här i ett föredrag. Att jag har berört detta ämne här beror på att det ju är av betydelse att lära sig förstå denna "stoffets" eller "materiens" hemlighet. Ty om man förstår denna och därmed uppfattar all skenbar stillhet eller orörlighet i materien som kamouflerad "mikrorörelse", blir det betydligt lättare att uppfatta materien som uttryck för liv och därmed som uttryck för tanke, vilja och begär. Och när man väl kommit dit, öppnar sig ju därigenom en helt ny horisont med en utblick över hittills oanade världar, befolkade med levande väsen, med vilka man vad gäller somliga befinner sig i ett hittills oanat så *intimt och ödesskapande samarbete*, att det inte kan övertrumpas eller överträffas av någon

som helst form av det samarbete som man kan befinna sig i med väsen från vår egen sfär utöver det samarbete mellan vårt eget jag och vår moders jag som resulterade i den del av vårt liv då vi befann oss under hennes hjärta på väg mot den fysiska världen.

Vår egen mikrovärld blir levande för oss

Mikrovärlden blir sålunda här levande för oss, framträder som en ocean av levande väsens livsfunktioner, och all materias karaktär som sur, salt, bitter eller söt liksom dess framträdande i alla färgnyanser rött, gult, grönt, blått osv. kan ledas tillbaka till dessa små mikroväsens såväl dagsmedvetna som undermedvetna viljeutveckling, deras dagliga liv och gärning, deras upplevelse av sorg och lidande, liksom deras upplevelse av lycka, glädje och välbefinnande. Det som gör vår dagliga upplevelse av livet till ett sagornas äventyr, som med sin levande realistiska verklighet överträffar all fantasi, är inte endast det förhållandet att vi själva genom detta nya panorama får uppenbarat den sida i vårt väsens framträdande och vår organisms natur som uteslutande kan vara den "avbild av Gudomen" som det blivit vår uppgift att vara med om att mer eller mindre skapa till "hans likhet".

Vi är som en gudom för vårt eget universum

Vad är det då som vi här blir vittne till? – Det är ingenting mindre än att vi var och en för sig i princip befinner oss som härskare över områden, riken och sfärer med ett sådant otal levande väsen under oss att allt som har funnits av jordiska härskare, påvar, kungar och kejsare, trots all deras glans och envælde, här måste blekna vid sidan av den storhet och makt som är underställd vårt jag och varmed vi dirigerar så väldiga härskarors och områdets öden, att de utgör ingenting mindre än hela universa. Till den storhet och makt som är nedlagd i det levande väsendets framträdande finns inget motstycke, inga paralleller som den kan jämföras med. Individen är suverän i sitt kosmiska välde. Endast Gudomen allena kan vara dess förebild. *De levande väsendena är sfärernas återsken av Gudomens strålgans. I deras klara ögons mildhet och händers smekningar skall vi möta den direkta värmen från Gud och genom denna kärlek se dem som hans uttryckta "avbild och likhet".*

Organismen är ett universum som Guds avbild

Med denna vår inblick i mikrokosmos har det alltså här öppnats ett helt nytt perspektiv. Detta perspektiv innehåller inte endast ett väldigt panorama av områden befolkade med myriader av levande väsen, men dessa väsen är direkta medarbetare i skapandet av vårt eget öde, vårt eget välbefinnande och vår egen lycka, liksom vi själva är en utomordentligt framträdande faktor i upprätthållandet av dessa väsens "himmelrike" eller "helvete".

Vår organism består sålunda uteslutande av levande väsen, alltifrån våra organ såsom hjärta, hjärna, lungor, lever, njurar, magsäck etc. till de minsta mikropartiklarna i själva vårt skeletts brosk och benbyggnad. Hela

vår fysiska organism är sålunda en organisation av myriader av levande väsen från högst olika livsstadier och utgör alla var för sig livsformer som för vårt jag betyder hela dess möjlighet för upplevelse av fysiskt liv samtidigt som detta jag naturligtvis också betyder möjligheten för dessa livsformers fysiska framträdande. Jaget är alltså härskare i denna stora organisation av livsformer. Det utgör uteslutande det fundamentala förbindelseledet eller sammanhållningsgrundvalen för denna organisation och har med sina, genom jordeliven förvärvade, talangkärnor och automatfunktioner uppbyggt denna väldiga skådeplats för utvecklande och upplevelse av liv. De yttre omständigheterna vid denna uppbyggnad såsom *parningsakten, fosterbildandet, den fysiska födelsen, barndomen, ungdomen, mandomen och ålderdomen* utgör alla allmänt kända företeelser. Däremot är det ännu inte ett utbrett faktum att alla de inre omständigheterna i denna uppbyggnad är *skapandet och upprätthållandet av ett "universum", en skådeplats med zoner och sfärer för myriader av levande väsens upplevelse av livet*. Utan att veta det utgör miljoner och åter miljoner av jordens människor sålunda var och en den högsta bestämmande maktfaktorn eller auktoriteten i ett universum, ja, är en levande realistisk pendang till det vi kallar "Försynen" och tillber som högsta auktoritet, myndighet eller gudom i den utanför vår organisms framträdande yttre värld med sin himmel och jord, sina stjärnor och solhopar. Kan man tänka sig ett större rättfärdigande av det levande väsendets framträdande som "Guds avbild och likhet"? – Öppnar det sig inte här ett underbart gudomligt perspektiv eller panorama, som inte endast gör denna Bibelns heliga berättelse om det levande väsendets identitet med "Guds avbild" eller "likhet" till faktum, men också rent av ger oss nyckeln till lösningen av det mysterium som vi lever och rör oss i eller i alla vädersträck är omgivna av och vars enda auktoriserade uttryck ännu endast utgörs av det fattiga eller intetsägande ordet "*naturen*".

Organismen är att jämföra med naturen

Har vi inte just i vår inblick i vår egen organisms kosmiska struktur funnit en pendang till strukturen för hela det oss omgivande yttre universum? – Blir vi inte här, kära vänner, nödsakade att använda vår egen organisms struktur som stödje- eller hållpunkt för vår undersökning eller forskning av andra kroppar, i vilka vi ser att rörelse eller livsfunktioner äger rum? – Och är inte "*naturen*" just en sådan kropp? Är inte naturen full av levande väsen, rörelser och funktioner? – Blir det i princip någon skillnad på en mikroindivids syn på sin omgivning från vår egen sfär? – Är inte mikroindividen i vår organism omgiven av medväsen och kända och okända funktioner och områden? Har han någon föreställning om att dessa okända funktioner och områden är organfunktioner respektive organ i det levande väsendets organism? – Måste han inte, om han tänker på jordmänniskt sätt, uppfatta dessa okända funktioner som "*naturkrafter*". Han kan ju inte veta att det är ett levande väsens andedräkt, blodom-

lopp, matsmältning osv. Och skulle inte alla de okända områdena för detta mikroväsen likaså blott vara "naturlandskap", som minst av allt kunde tänkas utgöra delar av ett levande väsens organism? – Men är det inte precis den situationen som den jordiska människan befinner sig i? – Är inte också hon omgiven av myriader av kända och okända levande väsen, funktioner och områden som detta väsen alltså kallar "naturkrafter" och "naturlandskap" eller blott och bart "naturen"? – Men om det är ett faktum att vår organism sålunda utgör sfärer eller zoner för levande väsen i vilka de kan uppleva livet, men av dessa väsen ändå endast kan uppfattas som "naturen" eller "naturkrafter", varför skulle det då inte vara samma situation som den jordiska människan befinner sig i? Varför skulle detta väsen inte lika väl kunna vara en "mikroindivid" i en jätteorganism som mikroindividerna från dess egen organism? – Och varför skulle inte alla naturens funktioner eller utlösningar av krafter lika väl kunna vara ett sådant jätteväsens organismfunktioner? – Ja, vad skulle dessa annars vara eller utgöra? –

Öde som följd av samarbetet mellan mikro- och makroväsen

Vi blir sålunda här nödsakade att acceptera vårt eget framträdande i "naturen" som identiskt med ett "mikroväsens" framträdande i ett "makroväsen" på samma sätt som vi måste acceptera våra egna mikroväsens framträdande i vår egen organism. Liksom vi själva befinner oss i en utanför vår organism framträdande yttre värld med vars krafter, ämnen eller materialer vi måste samarbeta och av vilket samarbete resultatet åter utgör det vi kallar vårt öde, så befinner sig mikroväsena i vårt eget inre också i en dem omgivande yttre värld, med vilken de måste samarbeta, och av vilket samarbete deras "öde" uppstår. Men då denna, dessa små väsens yttre värld, är vår organism, och då vårt blodomlopp, vår matsmältning, körtelfunktion osv. därigenom för många av de nämnda väsendena blir yttre "naturkrafter", med vilka de måste samarbeta för att kunna upprätthålla sin fysiska existens, är det här uppenbart hur väldigt vi med vår viljeutlösning och tillfredsställelse av begär och övriga kroppsliga inställning utgör en fundamental faktor i dessa väsens livsupplevelse och ödesutformning.

Giftiga njutningsmedel – ett helvete för mikroväsena

I ingen som helst annan situation har vi en så kolossal möjlighet att skapa lycka eller olycka för andra levande väsen som den vi här är i besittning av inför de mikroväsen som vår organism består av. Vad menar ni t.ex. om "fylleristerna"? – Har inte sådana väsen genom att gång på gång fylla alkoholhaltiga vätskor i sin organism efter hand omskapat denna till ett "helvete" för de i denna organism normalt hemmahörande mikroindividerna? – Vad är den av supandet åstadkomna försvagningen eller fördärvandet av hjärna och nerver samt av andra inre organ annat än nedbrytning av de i organismen förekommande mikroväsendenas normala livsskådeplatser? – Och tror ni inte att denna nedbrytning betyder försvagning och onaturlig

död för dessa mikroväsens organismer lika väl som för ”drinkarens” eller makroväsens organism? – Och är det inte samma konsekvenser som gör sig gällande med de många andra mer eller mindre giftiga ämnesarter eller materier som det har blivit mode, skick och bruk att införliva i sitt dagliga intag? – Leder inte överdrivet bruk av tobak till ”nikotinförgiftning”? – Och leder inte intagandet av alltför starkt koncentrerat kaffe till hjärklappning? – Och hur står det till med opiumrökarna och våra egna åt narkotika hemfallna väsendena här hemma? – Slutar de inte alla mer eller mindre defekta eller rent av som fullständiga vrak vad deras fysiska organism angår och den härmed förknippade och beroende mentala manifestationen? –

Vad tjänar det till att bruket av dessa medel i första instans ger individen förnimmelsen av stimulans, välbefinnande och ljusa drömmar, om det i sista instans fullständigt har underminerat livets ursprungliga naturliga eller normala, sunda och livskraftiga välbefinnande, ja, rent av leder individen till inte blott en vanlig sjukhusvistelse, utan också till inspärrning och tvångströja på ett sinnessjukhus och vidare till en sinnesslöhetsanstalt i nästa jordeliv, vilket ett närmare speciellt kosmiskt studium av problemet visar? –

Mikroväsendet är också vår nästa

Men förutom dessa yttre fysiska verkningar av narkotika har problemet också en annan och för individen mycket allvarlig natur. Det är inte detta att han genom narkotika fördärvar sin egen fysiska organism och därmed sitt eget liv och välbefinnande och blir till besvär för sina närmaste släktingar och medmänniskor som gör narkotikabruk till den största överträdelsen av nästakärleksbudet. Hans överträdelse blir till besvär för ett långt större antal individer i mikrokosmos i hans egen organism än för det antal individer i hans yttre omgivning eller mellankosmos för vilka han också är till besvär. Om hans last gör honom till besvär för blott tio eller tjugo människor eller väsen i mellankosmos, gör den honom till besvär för tusentals, ja, hundratusentals eller till och med miljontals väsen i mikrokosmos i hans egen organism. Som ni kan förstå, kära vänner, står vi här inför ett ofantligt område av väsen vilkas identitet som vår ”nästa” vi inte på något som helst sätt kan komma ifrån. Att dessa myriader av levande väsen inte representerar samma format i fysiskt framträdande, utsträckning och vikt som väsendena från mellankosmos, förändrar inte något som helst i deras identitet som ”levande väsen”. Och eftersom de utgör oumbärliga medarbetare för oss i vidmakthållandet av vår organism, kan de under inga omständigheter fränkännas att höra hemma bland de väsen som vi måste beteckna som vår ”nästa”, ja, till och med i uttryckets allra mest bokstavliga mening. Att de därigenom hör in under den ”nästa” som livslagarna bjuder oss att ”älska som oss själva” är naturligtvis självklart. Det står ju ingenting i det stora kärleksbudet om att förutsättningen för att man skall ”älska sin nästa som sig själv” är att denna nästa är av

den eller den storleken eller skall väga så och så mycket, skall stå på det eller det mentala steget. Det finns absolut ingenting, varken i skriften eller i själva livet, som visar oss en situation som ger någon som helst form av dispens från uppfyllelse av lagen eller visar på någon "nästa" som vi inte skall älska. Vi skall därför lära oss att betrakta vår egen organism som en boning, en värld eller uppehållsort för och bestående av "levande väsen". Dessa är vi lika skyldiga att "älska som oss själva" som våra med-människor. Detta visar sig alltså här som ett oundgängligt huvudvillkor för att man skall kunna vara i överensstämmelse med "hela lagens uppfyllelse" och framträda helt sund till själ och kropp eller mentalitet och organism och därigenom äga förnimmelsen eller upplevelsen av den allra högsta formen av välbefinnande, fred, lycka eller salighet. Det är denna förnimmelse som åter är detsamma som att vara "ett med kärleken" eller "den heliga anden" och i vilket tillstånd man är "ett med fadern" och är uttryck för hans "avbild och likhet".

Att älska i gärning och i sanning

Hur skall man då kunna älska dessa små väsen i ens egen organism som man, mentalt sett, ju alls inte kan komma på våglängd med? – Om man kunde tala med dessa små individer och därigenom utbyta ömsesidiga tankar och känslor, var det ju en helt annan sak. Men står det inte skrivet att man inte blott skall älska med ord eller med tungan, utan också i gärning och i sanning? Och här har vi just området eller den särskilda metod varigenom vi kan gagna våra små vänner i mikrovärlden. I gärning och i sanning kan vi nämligen göra livet och omgivningen ofantligt mycket lättare och behagligare, liksom vi kan göra det grymt och ödeläggande för deras tillvaro. Och det är detta skapande av ljus eller mörker som vi ombesörjer om än omedvetet genom vår näring, genom hela den övriga världen av vår fysiska organism.

Konsekvensen av bristande hänsynstagande till mikrokosmos

Tror man inte att den människa som lever sunt, får lämplig motion och frisk luft, får den naturligt behövliga sömnen under dygnet och likaså får den för sin organisms särskilda steg lämpliga sunda födan och sunda dryckesvaror och inte införlivar något som helst slag av skadliga giftarter eller ämnen, skapar goda betingelser i sin organism för mikroindividerna? – Tror man inte att livsbetingelserna är ojämförligt svårare i situationer där väsendet intar stora mängder av stimulerande eller narkotiska medel eller dagligen får bristfällig eller felaktig näring och dessutom får för litet sömn eller vila, men kanske rent av överanstränger sig? – Det är ju verkningarna av alla dessa för organmaterier skadliga främmande energier som direkt upplevs av mikroväsendena i organismen. Dessa små väsens omgivning blir efter hand genom all den onatur som de främmande energierna åstadkommer defekt och kan inte uppfylla de krav som är en förutsättning för mikroväsendenas liv och välbefinnande. Dessa blir sjuka och döende. Ge-

nom att införa i organismen alla sådana ämnesarter som i särskild grad är stimulerande bringar man vissa organ till ett forcerat tempo som de alls inte är anpassade för och blir därför överansträngda. Men denna överansträngning visar sig ju först när verkningarna av de stimulerande ämnena är förbi. Då visar sig organens och därmed mikroindividernas överansträngning och den härav följande lemlästningen som "dåliga nerver", "svagt hjärta", "nervöst sammanbrott" och liknande. Samma symptom gör sig naturligtvis också gällande genom en permanent allmän fysisk eller kroppslig överansträngning. Därtill kommer så de många sjukdomar som en organism kan vara belastad med. Dessa kan likaså mer eller mindre förklaras av bristande hänsyn till organismens vård och skötsel, dess kost och näring, dess beskydd mot kyla och värme, mot smitta och olycka.

Uppfyllelsen av kärlekslagen

Det spelar sålunda ingen roll vad en organism än har för fel, alltifrån invaliditet, sinnesslöhet till blott och bart en enkel förkylning, så kan orsaken endast vara en eller annan brist i hänsynstagandet till vår egen organism. Men eftersom denna består av levande väsen och är deras värld och livsskådeplats, blir vårt bristande hänsynstagande till vår organism sålunda identiskt med ett bristande hänsynstagande till dessa våra små bröder eller vår "nästa" i mikrovärlden. Det bristande hänsynstagandet är detsamma som kärlekslöshet. Men eftersom kärlekslöshet åter är detsamma som överträdelse av det stora budet: "Du skall älska din nästa som dig själv", kan ni, kära vänner, alltså här se vad de kroppsliga organismsjukdomarna i världen betyder. De är en realistisk påvisning av stora av den jordiska människan ännu ouppfyllda områden av kärlekslagen.

Men genom de lidanden och smärtor som sjukdomarna medför, genom erfarenhet och studier kommer människorna att få en så utomordentligt stor överblick över eller kunskap om sin egen organism, sitt eget mikrokosmos och sin kärlek till dettas individer att varje hänsynstagande till dessas liv och välbefinnande som automatfunktion kommer att praktiseras till en sådan fullkomlighet att varje sjukdom, varje organiskt ont, varje smärta och varje obehag för alltid kommer att vara bannlyst från varje organisms område. Och med denna högintellektuella och kärleksmätade inställning i uppfyllelsen av kärlekslagen blir varje form av medicin, serum eller andra botemedel, framställda på bekostnad av andra väsens liv och hälsa, helt överflödigt i den jordiska människans liv och handling.

Översättning: RN

Martinus föredrag 20/7 1941. Från boken: Artiklar 1930–1945, artikel nr 13.

"Mikrokosmos" har i nr 10 och 11/1977 publicerats i en kortare version, bearbetad av Mogens Möller.

Sammanställningen av kompendiets texter har valts av
Anne Külper och Rune Östensson